

κατευθυντήρια γραμμή τις σχετικές πρωτοβουλίες περιφερειακών, διαπεριφερειακών και πολυμερών οργανισμών κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

5. Τα Κράτη Μέρη θα προσπαθήσουν να αναπτύξουν και να προωθήσουν την παγκόσμια, περιφερειακή, υποπεριφερειακή και διμερή συνεργασία μεταξύ των δικαστικών αρχών, των αρχών της επιβολής του νόμου και των χρηματοπιστωτικών ρυθμιστικών αρχών για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Κεφάλαιο III

Ποινικοποίηση και επιβολή του νόμου

Άρθρο 15

Δωροδοκία εθνικών δημόσιων λειτουργών

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ορίσει τα ακόλουθα ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση:

(α) Υπόσχεση, προσφορά ή παροχή σε δημόσιο λειτουργό, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος, για τον ίδιο τον λειτουργό ή άλλο πρόσωπο ή φορέα, με σκοπό ο εν λόγω λειτουργός να πράξει ή να παραλείψει ενέργεια κατά την άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων του.

(β) Απαίτηση ή λήψη από δημόσιο λειτουργό, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος, για τον ίδιο τον λειτουργό ή άλλο πρόσωπο ή φορέα, με σκοπό ο εν λόγω λειτουργός να πράξει ή να παραλείψει ενέργεια κατά την άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων του.

Άρθρο 16

Δωροδοκία ξένων δημόσιων λειτουργών και λειτουργών διεθνών οργανισμών

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ορίσει ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται με πρόθεση, την υπόσχεση, προσφορά ή παροχή σε ξένο δημόσιο λειτουργό ή σε λειτουργό δημόσιου διεθνούς οργανισμού, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος, για τον ίδιο τον λειτουργό ή άλλο πρόσωπο ή φορέα, με σκοπό ο εν λόγω λειτουργός να πράξει ή να παραλείψει ενέργεια κατά την άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων του, ώστε να ληφθεί ή να διατηρηθεί επιχειρηματικό ή άλλο μη οφειλόμενο πλεονέκτημα σε σχέση με τις δραστηριότητες διεθνών επιχειρήσεων.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ορίσει ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται με πρόθεση, την απαίτηση ή λήψη από ξένο δημόσιο λειτουργό ή σε λειτουργό δημόσιου διεθνούς οργανισμού, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος, για τον ίδιο τον λειτουργό ή άλλο πρόσωπο ή φορέα, με σκοπό ο εν λόγω λειτουργός να πράξει ή να παραλείψει ενέργεια κατά την άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων του.

Άρθρο 17

Κατάχρηση ή ιδιοποίηση από δημόσιο λειτουργό

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ορίσει ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση, την κατάχρηση, ιδιοποίηση ή άλλη εκτροπή από δημόσιο λειτουργό για δικό του όφελος ή προς όφελος άλλου προσώπου ή φορέα, περιουσίας, δημόσιων ή ιδιωτικών κεφαλαίων ή χρεογράφων ή άλλων πραγμάτων αξίας που είναι εμπιστευμένα στον δημόσιο λειτουργό λόγω του λειτουργήματός του.

Άρθρο 18

Προσφορά για άσκηση επιρροής

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ορίσει τα ακόλουθα ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση:

(α) Υπόσχεση, προσφορά ή παροχή σε δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος, με σκοπό ο εν λόγω δημόσιος λειτουργός ή άλλο πρόσωπο να καταχραστεί την πραγματική ή υποτιθέμενη επιρροή του, ώστε να απαιτήσει από τη διοίκηση ή από δημόσια αρχή του Κράτους Μέρους μη οφειλόμενο πλεονέκτημα για τον αρχικό υποκινητή της πράξης ή για άλλο πρόσωπο.

(β) Απαίτηση ή λήψη από δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος για τον ίδιο ή για άλλο πρόσωπο, με σκοπό ο εν λόγω δημόσιος λειτουργός ή άλλο πρόσωπο, να καταχραστεί την πραγματική ή υποτιθέμενη επιρροή του, ώστε να λάβει από τη διοίκηση ή από δημόσια αρχή του Κράτους Μέρους μη οφειλόμενο πλεονέκτημα.

Άρθρο 19

Κατάχρηση εξουσίας

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για τη θέσπιση ως ποινικού αδικήματος, όταν τούτο τελείται με πρόθεση, την κατάχρηση εξουσίας και της θέσης από δημόσιο λειτουργό, δηλαδή την πράξη ή την παράλειψη αυτού, κατά παράβαση των νόμων, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, με σκοπό να λάβει μη οφειλόμενο πλεονέκτημα για τον εαυτό του ή για άλλο πρόσωπο ή φορέα.

Άρθρο 20

Παράνομος πλουτισμός

Τηρώντας το Σύνταγμά του και τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ορίσει ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται με πρόθεση, τον παράνομο πλουτισμό, δηλαδή τη σημαντική αύξηση των περιουσιακών στοιχείων δημόσιου λειτουργού, την οποία δεν μπορεί να εξηγήσει εύλογα σε σχέση με το νόμιμο εισόδημά του.

Άρθρο 21

Δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπίσει τα ακόλουθα ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση, κατά την άσκηση οικονομικών, χρηματοπιστωτικών ή εμπορικών δραστηριοτήτων:

(α) Υπόσχεση, προσφορά ή παροχή, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος σε οποιοδήποτε πρόσωπο που διευθύνει ή εργάζεται, με οποιαδήποτε ιδιότητα, σε φορέα του ιδιωτικού τομέα, για το ίδιο το πρόσωπο ή για άλλο πρόσωπο, με σκοπό να πράξει ή να παραλείψει ενέργεια κατά παράβαση των καθηκόντων του.

(β) Απαίτηση ή λήψη, άμεσα ή έμμεσα, μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος από οποιοδήποτε πρόσωπο διευθύνει ή εργάζεται, με οποιαδήποτε ιδιότητα, σε φορέα του ιδιωτικού τομέα, για το ίδιο το πρόσωπο ή για άλλο πρόσωπο, με σκοπό να πράξει ή να παραλείψει ενέργεια κατά παράβαση των καθηκόντων του.

Άρθρο 22

Ιδιοποίηση περιουσίας στον ιδιωτικό τομέα

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπίσει ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται με πρόθεση, κατά την διεξαγωγή οικονομικών, χρηματοπιστωτικών ή εμπορικών δραστηριοτήτων, την ιδιοποίηση από

ένα πρόσωπο που διευθύνει ή εργάζεται, με οποιαδήποτε ιδιότητα, σε φορέα του ιδιωτικού τομέα, περιουσίας, ιδιωτικών κεφαλαίων ή χρεογράφων ή άλλου πράγματος αξίας που του ανατέθηκε λόγω της θέσης του.

Άρθρο 23

Νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής του νομοθεσίας, τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπίσει τα ακόλουθα ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση:

(α) (i) Τη μετατροπή ή μεταφορά περιουσίας, εν γνώσει ότι η περιουσία αυτή αποτελεί προϊόν εγκλήματος, με σκοπό την απόκρυψη ή συγκάλυψη της παράνομης προέλευσης της περιουσίας ή την αρωγή σε οποιοδήποτε πρόσωπο εμπλέκεται στην τέλεση του βασικού αδικήματος, ώστε να αποφύγει τις νόμιμες συνέπειες της πράξης του.

(ii) Την απόκρυψη ή συγκάλυψη της πραγματικής φύσης, πηγής, τοποθεσίας, διάθεσης, κίνησης ή ιδιοκτησίας ή των δικαιωμάτων σε σχέση με περιουσία, εν γνώσει ότι η περιουσία αυτή αποτελεί προϊόν εγκλήματος.

(β) Τηρώντας τις βασικές έννοιες του νομικού του συστήματος:

(i) Την απόκτηση, κατοχή ή χρήση περιουσίας, εν γνώσει, κατά το χρόνο της λήψης, ότι η περιουσία αυτή αποτελεί προϊόν εγκλήματος.

(ii) Τη συμμετοχή, σύσταση συμμορίας για την τέλεση, απόπειρα τέλεσης και συνενοχή, διευκόλυνση και παροχή συμβουλών για την τέλεση οποιουδήποτε από τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

2. Για τους σκοπούς της υλοποίησης ή εφαρμογής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου:

(α) Κάθε Κράτος Μέρος εφαρμόζει την παράγραφο αυτή στο ευρύτερο δυνατό φάσμα των βασικών αδικημάτων.

(β) Κάθε Κράτος Μέρος συμπεριλαμβάνει ως βασικά αδικήματα τουλάχιστον ένα πλήρες φάσμα ποινικών αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

(γ) Για τους σκοπούς της ανωτέρω υποπαραγράφου (β), τα βασικά αδικήματα περιλαμβάνουν αδικήματα που τελέστηκαν τόσο εντός όσο και εκτός της δικαιοδοσίας του εν λόγω Κράτους Μέρους. Ωστόσο, τα αδικήματα που τελέστηκαν εκτός της δικαιοδοσίας Κράτους Μέρους αποτελούν βασικά αδικήματα, μόνο όταν η σχετική συμπεριφορά αποτελεί ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με την εσωτερική

νομοθεσία του Κράτους όπου τελέστηκε και θα ήταν ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους Μέρους που υλοποιεί ή εφαρμόζει το παρόν άρθρο αν είχε τελεστεί εκεί.

(δ) Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει αντίγραφο των νόμων του που θέτουν σε ισχύ το παρόν άρθρο και τυχόν μεταγενέστερων μεταβολών των εν λόγω νόμων ή περιγραφή αυτών στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

(ε) Αν απαιτείται από τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας Κράτους Μέρους, μπορεί να προβλέπεται ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για τα πρόσωπα που τέλεσαν το βασικό αδίκημα.

Άρθρο 24

Απόκρυψη

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 της Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπίσει ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται με πρόθεση μετά την τέλεση οποιουδήποτε από τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, χωρίς συμμετοχή στα αδικήματα αυτά, την απόκρυψη ή τη συνεχιζόμενη παρακράτηση περιουσίας, όταν το εμπλεκόμενο πρόσωπο γνωρίζει ότι η περιουσία αυτή είναι προϊόν οποιουδήποτε από τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 25

Παραμπόδιση της δικαιοσύνης

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπιστούν ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση:

(α) Η χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού ή η υπόσχεση, προσφορά ή παροχή μη οφειλόμενου πλεονεκτήματος για ψευδομαρτυρία ή επέμβαση στην δόση μαρτυρίας ή την προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων σε διαδικασία που αφορά την τέλεση των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

(β) Η χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού για την επέμβαση στην άσκηση υπηρεσιακών καθηκόντων δικαστή ή αστυνομικού σε σχέση με την τέλεση των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση. Κανένα

σημείο της παρούσας υποπαραγράφου δεν θίγει το δικαίωμα των Κρατών Μερών να διαθέτουν νομοθεσία που να προστατεύει άλλες κατηγορίες δημόσιων λειτουργιών.

Άρθρο 26

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα μέτρα που απαιτούνται, σύμφωνα με τις νομικές αρχές του, για να θεσπιστεί η ευθύνη νομικών προσώπων για τη συμμετοχή τους στα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Τηρώντας τις νομικές αρχές του Κράτους Μέρους, η ευθύνη των νομικών προσώπων μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.

3. Η ευθύνη αυτή ισχύει με την επιφύλαξη της ποινικής ευθύνης των φυσικών προσώπων που τέλεσαν τα αδικήματα.

4. Κάθε Κράτος Μέρος εξασφαλίζει, ειδικότερα, ότι τα νομικά πρόσωπα που κρίθηκαν υπεύθυνα σύμφωνα με το παρόν άρθρο, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή μη ποινικές κυρώσεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι χρηματικές κυρώσεις.

Άρθρο 27

Συμμετοχή και απόπειρα

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπίσει ως ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, τη συμμετοχή με οποιαδήποτε ιδιότητα, όπως συνεργού, βοηθού ή ηθικού αυτουργού, σε αδίκημα που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υιοθετήσει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπίσει ως ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, την απόπειρα τέλεσης αδικήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υιοθετήσει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να θεσπίσει ως ποινικό αδίκημα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, τις προπαρασκευαστικές πράξεις για τη τέλεση των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 28

Γνώση, πρόθεση και σκοπός ως στοιχεία του αδικήματος

Η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτούνται ως στοιχείο αδικήματος, που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, μπορούν να συναχθούν βάσει αντικειμενικών πραγματικών περιστάσεων.

Άρθρο 29

Παραγραφή

Κάθε Κράτος Μέρος, όπου αρμόζει, θεσπίζει, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, μακρά περίοδο παραγραφής στη διάρκεια της οποίας πρέπει να εγερθεί η νομική δράση για οποιοδήποτε αδίκημα ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και θα θεσπίσει μακρύτερη περίοδο παραγραφής ή θα προβλέψει την αναστολή της παραγραφής, όταν ο θεωρούμενος ως δράστης φυγοδικεί.

Άρθρο 30

Δίωξη, απόφαση και κυρώσεις

1. Κάθε Κράτος Μέρος ορίζει ότι η τέλεση αδικήματος, που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, υπόκειται σε κυρώσεις που λαμβάνουν υπόψη τη σοβαρότητα του αδικήματος.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που απαιτούνται για τη θέσπιση ή τη διατήρηση, σύμφωνα με το νομικό του σύστημα και τις συνταγματικές του αρχές, κατάλληλης ισορροπίας μεταξύ ασυλιών ή δικαιοδοτικών προνομίων που παρέχονται σε δημόσιους λειτουργούς κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και για τη δυνατότητα, όπου απαιτείται, αποτελεσματικής έρευνας, δίωξης και καταδίκης για αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος προσπαθεί να εξασφαλίσει ότι η δικαστική διακριτική εξουσία, που παρέχεται, βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας του που αφορά τη δίωξη προσώπων για αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ασκείται κατά τρόπο ώστε να μεγιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων επιβολής του νόμου σε σχέση με τα αδικήματα αυτά και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την ανάγκη αποτροπής της τέλεσης των αδικημάτων αυτών.

4. Στην περίπτωση αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, με σεβασμό και προς τα δικαιώματα της υπεράσπισης, για να εξασφαλίσει ότι οι προϋποθέσεις που επιβάλλονται σε σχέση με αποφάσεις για αποφυλάκιση, ενώ εκκρεμεί δίκη ή η έφεση, λαμβάνουν υπόψη και την ανάγκη

εξασφάλισης της παρουσίας του κατηγορουμένου σε μεταγενέστερες ποινικές διαδικασίες.

5. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει υπόψη τη σοβαρότητα των αδικημάτων όταν κρίνεται η προσωρινή υπό όρους απόλυση σε πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για τα αδικήματα αυτά.

6. Κάθε Κράτος Μέρος, στο βαθμό που το επιτρέπουν οι θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, εξετάζει τη δυνατότητα θέσπισης διαδικασιών μέσω των οποίων ένας δημόσιος λειτουργός που κατηγορείται για αδίκημα που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση μπορεί, όπου αρμόζει, να απομακρύνεται από τη θέση του, να τίθεται σε διαθεσιμότητα ή να μετατίθεται από την αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη το σεβασμό προς την αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας.

7. Όταν αυτό δικαιολογείται από τη σοβαρότητα του αδικήματος, κάθε Κράτος Μέρος, στο βαθμό που το επιτρέπουν οι θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, εξετάζει τη δυνατότητα θέσπισης διαδικασιών, για να κριθεί με δικαστική εντολή ή με άλλο κατάλληλο μέσο και για χρονική περίοδο που ορίζει η εσωτερική νομοθεσία του, ότι πρόσωπα που καταδικάστηκαν για αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Συνθήκη, στερούνται του δικαιώματος :

(α) Να κατέχουν δημόσια θέση, και

(β) Να κατέχουν θέση σε επιχείρηση που ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο Κράτος.

8. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου ισχύει με την επιφύλαξη της άσκησης πειθαρχικών εξουσιών από τις αρμόδιες αρχές κατά δημοσίων υπαλλήλων.

9. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν επηρεάζουν την αρχή, κατά την οποία η περιγραφή των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση και τις ισχύουσες αρχές υπεράσπισης ή άλλες νομικές αρχές που διέπουν τη νομιμότητα της συμπεριφοράς, παραμένει στην εσωτερική νομοθεσία του κάθε Κράτους Μέρους, με βάση την οποία τα αδικήματα αυτά δίδονται και τιμωρούνται σύμφωνα με την εν λόγω νομοθεσία.

10. Τα Κράτη Μέρη Κράτη Μέρη θα προσπαθήσουν να προάγουν την κοινωνική επανένταξη των προσώπων που καταδικάστηκαν για αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 31

Πάγωμα, κατάσχεση και δήμευση

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει, στον ευρύτερο δυνατό βαθμό εντός του εσωτερικού νομικού του συστήματος, τα μέτρα που απαιτούνται, ώστε να καταστεί δυνατή η δήμευση:

(α) Των προϊόντων που προέρχονται από εγκλήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή της περιουσίας που η αξία της αντιστοιχεί στην αξία των εν λόγω προϊόντων.

(β) Της περιουσίας, του εξοπλισμού ή άλλων μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που απαιτούνται για να καταστεί δυνατή η αναγνώριση, η ανίχνευση, το πάγωμα ή η κατάσχεση οποιουδήποτε αντικειμένου από αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, για το σκοπό της ενδεχόμενης δήμευσής του.

3. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ρυθμιστεί η διαχείριση, από τις αρμόδιες αρχές, της περιουσίας που υποβλήθηκε σε πάγωμα, κατάσχεση ή δήμευση, κατά τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

4. Αν τα εν λόγω προϊόντα του εγκλήματος έχουν αλλάξει μορφή ή μετατραπεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, σε άλλη περιουσία, η εν λόγω περιουσία, αντί για τα προϊόντα, υπόκειται στα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

5. Αν τα εν λόγω προϊόντα εγκλήματος έχουν αναμιχθεί με περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, η εν λόγω περιουσία, με την επιφύλαξη των εξουσιών που αφορούν το πάγωμα ή την κατάσχεση, υπόκειται σε δήμευση μέχρι την καθορισμένη αξία του αναμειχθέντος προϊόντος.

6. Το εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από τα εν λόγω προϊόντα του εγκλήματος, από περιουσία στην οποία έχουν μεταμορφωθεί ή μετατραπεί τα εν λόγω προϊόντα εγκλήματος ή από περιουσία με την οποία έχουν αυτά αναμιχθεί, υπόκειται επίσης στα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, με τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο βαθμό όπως τα προϊόντα του εγκλήματος.

7. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και του άρθρου 55 της παρούσας Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος εξουσιοδοτεί τα δικαστήριά του ή άλλες αρμόδιες αρχές να διατάσσουν τη διάθεση ή την κατάσχεση των τραπεζικών, χρηματοπιστωτικών ή εμπορικών αρχείων. Κανένα Κράτος Μέρος δεν θα αρνηθεί να ενεργήσει, βάσει των διατάξεων της παρούσας παραγράφου, λόγω τραπεζικού απορρήτου.

8. Τα Κράτη ΜέρηΚράτη Μέρη μπορούν να εξετάσουν την πιθανότητα να απαιτήσουν από το δράστη να αποδείξει τη νόμιμη προέλευση των φερομένων προϊόντων εγκλήματος ή άλλης περιουσίας που υπόκειται σε δήμευση, στο βαθμό που η απαίτηση αυτή είναι συμβατή με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας τους και με τη φύση των δικαστικών και άλλων διαδικασιών.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θα ερμηνεύονται με τρόπο που να θίγουν τα δικαιώματα καλόπιστων τρίτων.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζουν την αρχή κατά την οποία τα μέτρα στα οποία αναφέρονται, ορίζονται και υλοποιούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας Κράτους Μέρους και με τη τήρηση των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 32

Προστασία μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και θυμάτων

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό νομικό του σύστημα και με βάση τις δυνατότητές του, για την παροχή αποτελεσματικής προστασίας έναντι πιθανών αντιποίνων ή εκφοβισμού σε μάρτυρες και πραγματογνώμονες που καταθέτουν σε σχέση με αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και, όπου αρμόζει, στους συγγενείς τους και σε άλλα πρόσωπα, που συνδέονται στενά με αυτούς.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και το δικαίωμα σε μια δίκαιη δίκη και τα ακόλουθα :

(α) Τη θέσπιση διαδικασιών για την προστασία της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας των προσώπων αυτών, όπως, στο βαθμό που είναι απαραίτητο και εφικτό, με την εγκατάστασή τους σε άλλο μέρος και την έγκριση, όπου αρμόζει, της μη αποκάλυψης ή με την επιβολή περιορισμών στην αποκάλυψη πληροφοριών που αφορούν την ταυτότητα και το μέρος που βρίσκονται τα πρόσωπα αυτά. (β) Την πρόβλεψη αποδεικτικών κανόνων ώστε να μπορούν οι μάρτυρες και οι πραγματογνώμονες να καταθέτουν με τρόπο που να μην θίγεται η ασφάλεια των προσώπων αυτών, όπως η έγκριση να δοθεί η κατάθεση με τη χρήση της τεχνολογίας επικοινωνιών, όπως βίντεο ή άλλο επαρκές μέσο.

3. Τα Κράτη ΜέρηΚράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα σύναψης συμφωνιών ή ρυθμίσεων με άλλα Κράτη για την εγκατάσταση σε άλλο μέρος των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου θα ισχύουν και για τα θύματα, εφόσον αυτά είναι μάρτυρες.

5. Κάθε Κράτος Μέρος, υπό τον όρο της εσωτερικής νομοθεσίας του, θα παρέχει τη δυνατότητα παρουσίασης και εξέτασης των απόψεων και των ανησυχιών των θυμάτων σε κατάλληλα στάδια της ποινικής διαδικασίας κατά δραστών, με τρόπο που δεν θα θίγει τα δικαιώματα της υπεράσπισης.

Άρθρο 33

Προστασία προσώπων που κάνουν καταγγελίες

Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη δυνατότητα ενσωμάτωσης στο εσωτερικό νομικό του σύστημα κατάλληλων μέτρων για την παροχή προστασίας έναντι αδικαιολόγητης μεταχείρισης σε οποιοδήποτε πρόσωπο καταγγέλλει καλόπιστα και με βάσιμους λόγους στις αρμόδιες αρχές, γεγονότα που αφορούν αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 34

Συνέπειες των πράξεων διαφθοράς

Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα δικαιώματα τρίτων που αποκτήθηκαν καλόπιστα, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας του, για την αντιμετώπιση των συνεπειών της διαφθοράς. Στο πλαίσιο αυτό, τα Κράτη ΜέρηΚράτη Μέρη μπορούν να θεωρήσουν τη διαφθορά ως σχετικό παράγοντα σε νομικές διαδικασίες ακύρωσης ή κατάργησης σύμβασης, ανάκλησης παραχωρηθέντος δικαιώματος ή άλλου παρόμοιου τίτλου ή να λαμβάνουν άλλα διορθωτικά μέτρα.

Άρθρο 35

Αποζημίωση λόγω βλάβης

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που απαιτούνται, σύμφωνα με τις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας του, για να διασφαλίσει ότι οι φορείς ή τα πρόσωπα που υπέστησαν βλάβη ως αποτέλεσμα πράξης διαφθοράς θα έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν δικαστική προστασία κατά των υπευθύνων της βλάβης αυτής για την αποζημίωσή τους.

*Άρθρο 36**Εξειδικευμένες αρχές*

Κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού του συστήματος, εξασφαλίζει την ύπαρξη οργάνου ή οργάνων ή προσώπων που είναι εξειδικευμένα στην καταπολέμηση της διαφθοράς δια της επιβολής του νόμου. Το εν λόγω όργανο ή όργανα ή πρόσωπα πρέπει να διαθέτουν την απαραίτητη ανεξαρτησία, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του νομικού συστήματος του Κράτους Μέρους, ώστε να μπορούν να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους, χωρίς ανεπίτρεπτη επιρροή. Τα εν λόγω πρόσωπα ή το προσωπικό του εν λόγω οργάνου ή οργάνων θα πρέπει να έχουν την κατάλληλη εκπαίδευση και πόρους για να εκπληρώσουν την αποστολή τους.

*Άρθρο 37**Συνεργασία με τις αρχές επιβολής νόμου*

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για να ενθαρρύνει τα πρόσωπα που συμμετέχουν ή που συμμετείχαν στην τέλεση κάποιου αδικήματος από αυτά που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, να παρέχουν πληροφορίες χρήσιμες στις αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της ανάκρισης και της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων και να παρέχουν πραγματική, συγκεκριμένη βοήθεια στις αρμόδιες αρχές, η οποία μπορεί να συμβάλλει στην αποστέρηση των δραστών από τα προϊόντα του εγκλήματος και στην ανάκτησή τους.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει την πιθανότητα παροχής δυνατότητας, στις κατάλληλες περιπτώσεις, μείωσης της ποινής του κατηγορουμένου, ο οποίος παρέχει ουσιαστική συνεργασία στην ανάκριση ή τη δίωξη εγκλήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει την πιθανότητα παροχής δυνατότητας, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας του, χορήγησης ασυλίας από τη δίωξη σε πρόσωπο που παρέχει ουσιαστική συνεργασία στην ανάκριση ή τη δίωξη εγκλήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

4. Η προστασία των προσώπων αυτών θα είναι, *mutatis mutandis*, αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 32 της Σύμβασης.

5. Όταν ένα πρόσωπο από αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, το οποίο βρίσκεται σε ένα Κράτος Μέρος, μπορεί να παρέχει ουσιαστική συνεργασία στις αρμόδιες αρχές άλλου Κράτους Μέρους, τα εν λόγω

Κράτη Μέρη μπορούν να εξετάσουν την πιθανότητα υπογραφής συμφωνιών ή ρυθμίσεων, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία τους, σχετικά με την ενδεχόμενη παροχή από το άλλο Κράτος Μέρος της μεταχείρισης που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος.

Άρθρο 38

Συνεργασία μεταξύ εθνικών αρχών

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να ενθαρρύνει, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, τη συνεργασία μεταξύ, αφενός, των δημόσιων αρχών του, καθώς και των δημόσιων λειτουργών του, και, αφετέρου, των αρχών του που είναι υπεύθυνες για την ανάκριση και τη δίωξη ποινικών αδικημάτων. Η συνεργασία αυτή μπορεί να περιλαμβάνει:

(α) Την αυτεπάγγελτη ενημέρωση των ανακριτικών και διωκτικών αρχών, όταν οι εν λόγω αρχές και δημόσιοι λειτουργοί έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι τελέστηκε οποιοδήποτε από τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 15, 21 και 23 της παρούσας Σύμβασης.

(β) Παροχή, μετά από αίτημα, προς τις ανακριτικές και διωκτικές αρχές όλων των απαραίτητων πληροφοριών.

Άρθρο 39

Συνεργασία μεταξύ εθνικών αρχών και του ιδιωτικού τομέα

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να ενθαρρύνει, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών ανακριτικών και διωκτικών αρχών και φορέων του ιδιωτικού τομέα, ιδίως χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, σχετικά με ζητήματα που αφορούν την τέλεση αδικημάτων, που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη δυνατότητα να ενθαρρύνει τους υπηκόους του και άλλα πρόσωπα με συνήθη κατοικία στην επικράτειά του να καταγγέλλουν στις εθνικές ανακριτικές και διωκτικές αρχές την τέλεση αδικήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 40

Τραπεζικό απόρρητο

Κάθε Κράτος Μέρος εξασφαλίζει ότι, σε περίπτωση που ενεργείται ανακριτική έρευνα για αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, υπάρχουν

κατάλληλοι διαθέσιμοι μηχανισμοί εντός του εσωτερικού νομικού συστήματός του, ώστε να υπερνικηθούν εμπόδια που μπορεί να προκύψουν από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί τραπεζικού απορρήτου.

Άρθρο 41

Ποινικό μητρώο

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα για να λαμβάνεται υπόψη, υπό τους όρους και για τους σκοπούς που θεωρεί κατάλληλους, κάθε προηγούμενη καταδίκη σε άλλο Κράτος Μέρος ενός φερόμενου ως δράστη, με σκοπό να χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες αυτές σε ποινικές διαδικασίες που αφορούν αδίκημα που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 42

Δικαιοδοσία

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να ιδρύσει τη δικαιοδοσία του έναντι των εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση όταν:

(α) Το έγκλημα τελείται στην επικράτειά του, ή (β) Το έγκλημα τελείται σε πλοίο υπό τη σημαία του ή σε αεροσκάφος που είναι καταχωρημένο βάσει της νομοθεσίας του κατά το χρόνο τέλεσης του εγκλήματος.

2. Με την τήρηση του άρθρου 4 της παρούσας Σύμβασης, ένα Κράτος Μέρος μπορεί επίσης να ιδρύσει δικαιοδοσία για τα εν λόγω εγκλήματα όταν:

(α) Το έγκλημα τελείται κατά υπηκόου του, ή

(β) Το έγκλημα τελείται από υπήκοό του ή ανιθαγενή με συνήθη κατοικία στην επικράτειά του, ή

(γ) Το έγκλημα περιλαμβάνεται σε αυτά που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1 (β) (ii) της παρούσας Σύμβασης και τελείται εκτός της επικράτειάς του με σκοπό την τέλεση εγκλήματος που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1 (α) (i) ή (ii) ή (β) (i), της παρούσας Σύμβασης εντός της επικράτειάς του, ή

(δ) Το αδίκημα τελείται κατά του Κράτους Μέρους.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 44 της παρούσας Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιδρύσει τη δικαιοδοσία του σχετικά με τα εγκλήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν ο φερόμενος δράστης βρίσκεται στην επικράτειά του και δεν εκδίδει το πρόσωπο αυτό αποκλειστικά και μόνο επειδή είναι υπήκοός του.

4. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί επίσης να λάβει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιδρύσει τη δικαιοδοσία του για τα εγκλήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν ο φερόμενος δράστης βρίσκεται στην επικράτειά του και δεν τον εκδίδει.

5. Αν ένα Κράτος Μέρος, που ασκεί τη δικαιοδοσία του με βάση τις παραγράφους 1 ή 2 του παρόντος άρθρου, ενημερωθεί ή πληροφορηθεί με άλλο τρόπο, ότι άλλα Κράτη Μέρη διεξάγουν ανάκριση, δίωξη ή δικαστική διαδικασία για την ίδια εγκληματική συμπεριφορά, οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω Κρατών Μερών, όπως αρμόζει, διαβουλεύονται μεταξύ τους για να συντονίσουν τις ενέργειές τους.

6. Με την επιφύλαξη των κανόνων του γενικού διεθνούς δικαίου, η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει την ίδρυση ποινικής δικαιοδοσίας που θεσπίζεται από Κράτος Μέρος σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του.

Κεφάλαιο IV

Διεθνής συνεργασία

Άρθρο 43

Διεθνής συνεργασία

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται σε ποινικές υποθέσεις σύμφωνα με τα άρθρα 44 έως 50 της παρούσας Σύμβασης. Όταν πρέπει και σύμφωνα με το εσωτερικό νομικό τους σύστημα, τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο αμοιβαίας αρωγής σε ανακρίσεις και διαδικασίες ποινικών και αστικών υποθέσεων που αφορούν τη διαφθορά.

2. Σε θέματα διεθνούς συνεργασίας, όταν αποτελεί προϋπόθεση το διπλό αξιόποino στις δύο χώρες, η απαίτηση αυτή θα θεωρείται ότι εκπληρώθηκε, ανεξάρτητα αν η νομοθεσία του Κράτους Μέρους, στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, εντάσσει το έγκλημα στην ίδια κατηγορία ή προσδιορίζει αυτό με την ίδια ορολογία, όπως το αιτούν Κράτος Μέρος, αν η συμπεριφορά που συνιστά το έγκλημα, για το οποίο ζητείται η συνδρομή, αποτελεί ποινικό αδίκημα βάσει της νομοθεσίας και των δύο Κρατών Μερών.

*Άρθρο 44**Έκδοση*

1. Το παρόν άρθρο ισχύει για τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν το πρόσωπο που αποτελεί το αντικείμενο της αίτησης έκδοσης είναι παρόν στην επικράτεια του Κράτους Μέρους από το οποίο ζητείται η έκδοση, με την προϋπόθεση ότι το έγκλημα για το οποίο ζητείται η έκδοση τιμωρείται βάσει της εγχώριας νομοθεσίας τόσο του αιτούντος Κράτους Μέρους όσο και του Κράτους Μέρους, από το οποίο ζητείται η έκδοση.

2. Κατά απόκλιση των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, Κράτος Μέρος η νομοθεσία του οποίου το επιτρέπει, μπορεί να εγκρίνει την έκδοση προσώπου για οποιοδήποτε από τα εγκλήματα που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση, τα οποία δεν τιμωρούνται βάσει της δικής του εσωτερικής νομοθεσίας.

3. Αν η αίτηση έκδοσης περιλαμβάνει περισσότερα από ένα συρρέοντα αδικήματα, από τα οποία για ένα τουλάχιστον χωρεί έκδοση σύμφωνα με το παρόν άρθρο και ορισμένα από τα οποία δεν επιτρέπεται η έκδοση, λόγω της διάρκειας της στερητικής ελευθερίας της ποινής, αλλά συνδέονται με εγκλήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, το Κράτος Μέρος από το οποίο ζητείται η έκδοση, μπορεί να εφαρμόσει το παρόν άρθρο και για τα εγκλήματα αυτά.

4. Κάθε ένα από τα εγκλήματα, για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο, θεωρείται ότι αποτελεί έγκλημα για το οποίο χωρεί έκδοση σε οποιαδήποτε συνθήκη έκδοσης ισχύει μεταξύ Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμπεριλάβουν τα εγκλήματα αυτά, για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση, σε κάθε συνθήκη έκδοσης που θα υπογράφεται μεταξύ τους. Κράτος Μέρος που το επιτρέπει η νομοθεσία του, σε περίπτωση που χρησιμοποιεί την παρούσα Σύμβαση ως βάση έκδοσης, δεν θα θεωρήσει κανένα από τα εγκλήματα, που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ως πολιτικό έγκλημα.

5. Αν ένα Κράτος Μέρος, που εξαρτά την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης, λάβει αίτηση για έκδοση από άλλο Κράτος Μέρος, με το οποίο δεν έχει συνθήκη έκδοσης, μπορεί να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως νομική βάση για την έκδοση όσον αφορά τα εγκλήματα για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

6. Κάθε Κράτος Μέρος που εξαρτά την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης:

(α) Κατά το χρόνο κατάθεσης του κειμένου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση, ενημερώνει το Γενικό Γραμματέα

των Ηνωμένων Εθνών, αν θα θεωρεί την παρούσα Σύμβαση ως νομική βάση για τη συνεργασία στην έκδοση με άλλα Κράτη Μέρη της παρούσας Σύμβασης, και

(β) Αν δεν θεωρεί την παρούσα Σύμβαση ως νομική βάση για τη συνεργασία στην έκδοση, προσπαθεί, όπου αρμόζει, να συνάψει συνθήκες έκδοσης με άλλα Κράτη Μέρη της παρούσας Σύμβασης για να υλοποιήσει το παρόν άρθρο.

7. Τα Κράτη Μέρη, που δεν εξαρτούν την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης αναγνωρίζουν τα εγκλήματα για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο, ως εκδόμενα αδικήματα μεταξύ τους.

8. Η έκδοση υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπει η εσωτερική νομοθεσία του Κράτους Μέρους, από το οποίο ζητείται αυτή, ή τις ισχύουσες συνθήκες έκδοσης, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων και οι προϋποθέσεις που αφορούν την απαίτηση ελάχιστης ποινής για την έκδοση και τους λόγους, για τους οποίους το αιτούμενο Κράτος Μέρος μπορεί να αρνηθεί την έκδοση.

9. Τα Κράτη Μέρη, τηρώντας την εσωτερική νομοθεσία τους, προσπαθούν να επιταχύνουν τις διαδικασίες έκδοσης και να απλουστεύουν τις σχετικές αποδεικτικές απαιτήσεις για τα εγκλήματα, για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

10. Τηρώντας τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας του και τις συνθήκες έκδοσης, το Κράτος Μέρος, από το οποίο ζητείται η έκδοση, μπορεί, αν πειστεί ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν και είναι επείγουσες και μετά από αίτηση του αιτούντος Κράτους Μέρους, μπορεί να θέσει το πρόσωπο, του οποίου ζητείται η έκδοση και το οποίο είναι παρόν στην επικράτειά του, υπό κράτηση ή θα λάβει άλλα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει την παρουσία του στη διαδικασία έκδοσης.

11. Κράτος Μέρος, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, αν δεν εκδώσει το πρόσωπο αυτό, για έγκλημα για το οποίο εφαρμόζεται το παρόν άρθρο, αποκλειστικά για το λόγο ότι είναι υπήκοός του, μετά από αίτηση του Κράτους Μέρους που ζητά την έκδοση, υποχρεούται να διαβιβάσει την υπόθεση χωρίς καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό τη δίωξη. Οι αρχές αυτές διεξάγουν τη διαδικασία και αποφασίζουν με τον ίδιο τρόπο, όπως και στην περίπτωση οποιουδήποτε άλλου σοβαρού εγκλήματος, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του εν λόγω Κράτους Μέρους. Τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους, ιδίως σε ζητήματα διαδικασίας και απόδειξης, για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα της εν λόγω δίωξης.

12. Όταν ένα Κράτος Μέρος μπορεί, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, να εκδώσει ή να παραδώσει με οποιοδήποτε άλλο τρόπο έναν από

τους υπηκόους του με την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο αυτό θα επιστραφεί σ' αυτό για να εκτίσει την ποινή που θα επιβληθεί ως αποτέλεσμα της δίκης ή της διαδικασίας, για την οποία ζητήθηκε η έκδοση ή η παράδοσή του και το εν λόγω Κράτος Μέρος και το Κράτος Μέρος που ζήτησε την έκδοση συμφωνήσουν για την επιλογή αυτή και τους άλλους όρους που θεωρούν κατάλληλους, η εν λόγω έκδοση ή παράδοση υπό όρους είναι επαρκής για την εκπλήρωση της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 11 του παρόντος άρθρου.

13. Αν η έκδοση, που ζητείται για την εκτέλεση μιας καταδίκης, απορριφθεί επειδή ο καταζητούμενος είναι υπήκοος του Κράτους Μέρους, από το οποίο ζητείται η έκδοση, το Κράτος Μέρος αυτό, αν το επιτρέπει η εσωτερική νομοθεσία του και σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτής της νομοθεσίας, μετά από αίτηση του αιτούντος Κράτους Μέρους, εξετάζει το ενδεχόμενο εκτέλεσης της ποινής που επιβλήθηκε βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας του αιτούντος Κράτους Μέρους ή του υπολοίπου αυτής.

14. Κάθε πρόσωπο, για το οποίο διεξάγεται διαδικασία σε σχέση με τα εγκλήματα, για τα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο, θα έχει εγγυημένη δίκαιη μεταχείριση σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, στην οποία συμπεριλαμβάνονται όλα τα δικαιώματα και εγγυήσεις που προβλέπει η εσωτερική νομοθεσία του Κράτους Μέρους στην επικράτεια του οποίου είναι παρόν το εν λόγω πρόσωπο.

15. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνευθούν ότι επιβάλλουν υποχρέωση έκδοσης, αν το Κράτος Μέρος, από το οποίο ζητείται αυτή, έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση έγινε με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ενός προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, του θρησκευματος, της ιθαγένειας, της εθνικής καταγωγής ή των πολιτικών απόψεών του ή ότι η συμμόρφωση προς την αίτηση θα θίξει τη θέση του εν λόγω προσώπου για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

16. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να απορρίψουν αίτημα έκδοσης αποκλειστικά και μόνο επειδή το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά και φορολογικά θέματα.

17. Πριν από την απόρριψη της έκδοσης, το Κράτος Μέρος, από το οποίο ζητείται η έκδοση, όπου αρμόζει, διαβουλεύεται με το αιτούν Κράτος Μέρος για να του παράσχει κάθε δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις του και να παρέχει πληροφορίες σχετικά με το αίτημά του.

18. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να συνάψουν διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις για την εκτέλεση ή τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της έκδοσης.

Άρθρο 45

Μεταφορά καταδίκων

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων για τη μεταφορά στην επικράτειά τους προσώπων που καταδικάστηκαν σε φυλάκιση ή άλλες στερητικές της ελευθερίας ποινές για αδικήματα, που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ώστε να εκτίσουν το υπόλοιπο των ποινών τους εκεί.

Άρθρο 46

Αμοιβαία δικαστική συνδρομή

1. Τα Κράτη Μέρη παρέχουν μεταξύ τους την ευρύτερη δυνατή αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ανακρίσεις, διώξεις και δικαστικές διαδικασίες, σχετικά με εγκλήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή παρέχεται στον πληρέστερο δυνατό βαθμό, σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους, συνθήκες, συμφωνίες και ρυθμίσεις του Κράτους Μέρους, από το οποίο αυτή ζητείται, σε σχέση με ανακρίσεις, διώξεις και δικαστικές διαδικασίες που αφορούν τα εγκλήματα για τα οποία ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο, σύμφωνα με το άρθρο 26 της παρούσας Σύμβασης, στο αιτούν Κράτος Μέρους.

3. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή που παρέχεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, μπορεί να ζητηθεί για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς:

(α) Λήψη αποδεικτικών στοιχείων ή μαρτυρικών καταθέσεων.

(β) Κοινοποίηση δικαστικών εγγράφων.

(γ) Εκτέλεση ερευνών, κατασχέσεων και παγώματος.

(δ) Εξέταση αντικειμένων και χώρων.

(ε) Παροχή πληροφοριών, αποδεικτικών στοιχείων και εκτιμήσεων πραγματοποιημένων.

(στ) Παροχή πρωτότυπων ή επικυρωμένων αντιγράφων σχετικών εγγράφων και αρχείων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα κρατικά, τραπεζικά, χρηματοπιστωτικά, εταιρικά ή επιχειρηματικά αρχεία.

(ζ) Αναγνώριση ή ανίχνευση προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, οργάνων τέλεσης ή άλλων πραγμάτων για αποδεικτικούς σκοπούς.

(η) Διευκόλυνση της εκούσιας εμφάνισης προσώπων στο αιτούν Κράτος Μέρος.

(θ) Κάθε άλλο τύπο συνδρομής που δεν αντίκειται στην εσωτερική νομοθεσία του Κράτους Μέρους, από το οποίο ζητείται.

(ι) Αναγνώριση, πάγωμα και ανίχνευση προϊόντων εγκλήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου V της παρούσας Σύμβασης.

(ια) Ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου V της παρούσας Σύμβασης.

4. Τηρουμένης της εσωτερικής νομοθεσίας, οι αρμόδιες αρχές Κράτους Μέρους μπορούν, χωρίς προηγούμενη αίτηση, να διαβιβάσουν πληροφορίες σχετικά με ποινικές υποθέσεις σε αρμόδια αρχή άλλου Κράτους Μέρους, όταν πιστεύουν ότι οι πληροφορίες αυτές μπορούν να βοηθήσουν την αρχή να αναλάβει ή να ολοκληρώσει επιτυχώς έρευνες και ποινικές διαδικασίες ή μπορούν να οδηγήσουν σε αίτηση που θα διατυπώσει το δεύτερο Κράτος Μέρος, στο οποίο διαβιβάζονται πληροφορίες, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

5. Η διαβίβαση πληροφοριών, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, γίνεται με την επιφύλαξη ερευνών και ποινικών διαδικασιών στο Κράτος των αρμόδιων αρχών που παρέχουν τις πληροφορίες. Οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν τις πληροφορίες συμμορφώνονται με το αίτημα ότι οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να παραμείνουν εμπιστευτικές, ακόμη και προσωρινά, ή με τους περιορισμούς στη χρήση τους. Ωστόσο, αυτό δεν εμποδίζει το λαμβάνον Κράτος Μέρος να αποκαλύψει στις διαδικασίες του πληροφορίες που είναι αθωωτικές για τον κατηγορούμενο. Στην περίπτωση όμως αυτή, το λαμβάνον Κράτος Μέρος ενημερώνει το Κράτος Μέρος, που διαβίβασε τις πληροφορίες, πριν από την αποκάλυψη και, αν του ζητηθεί, διαβουλεύεται με το τελευταίο. Αν, σε εξαιρετική περίπτωση, δεν είναι δυνατή η προειδοποίηση, το λαμβάνον Κράτος Μέρος ενημερώνει το Κράτος Μέρος, που διαβίβασε τις πληροφορίες, σχετικά με την αποκάλυψη χωρίς καθυστέρηση.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν επηρεάζουν τις υποχρεώσεις βάσει άλλης συνθήκης, διμερούς ή πολυμερούς, η οποία διέπει ή θα διέπει, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, την αμοιβαία δικαστική συνδρομή.

7. Οι παράγραφοι 9 έως 29 του παρόντος άρθρου θα ισχύουν για αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό, αν τα εν λόγω Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από συνθήκη αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Αν τα εν λόγω

Κράτη Μέρη δεσμεύονται από μια τέτοια συνθήκη, ισχύουν οι αντίστοιχες διατάξεις της εν λόγω συνθήκης, εκτός αν τα Κράτη Μέρη συμφωνήσουν να εφαρμόσουν τις παραγράφους 9 έως 29 του παρόντος άρθρου αντί αυτών. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να εφαρμόζουν τις παραγράφους αυτές αν διευκολύνουν τη συνεργασία.

8. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να αρνηθούν τη παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, λόγω του τραπεζικού απορρήτου.

9. (α) Το Κράτος Μέρος, από το οποίο ζητείται η συνδρομή, ανταποκρινόμενο στο αίτημα σύμφωνα με το παρόν άρθρο, αν δεν υπάρχει διπλό αξιόποινο, λαμβάνει υπόψη τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, όπως παρατίθενται στο άρθρο 1.

(β) Τα Κράτη Μέρη μπορούν να αρνηθούν τη παροχή συνδρομής, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, λόγω της ανυπαρξίας διπλού αξιοποιίνου. Ωστόσο, το Κράτος Μέρος, από το οποίο ζητείται η συνδρομή, όταν αυτό είναι σύμφωνο με τις βασικές έννοιες του νομικού του συστήματος, παρέχει συνδρομή αν αυτή δεν αφορά εξαναγκαστικά μέτρα. Το αίτημα αυτό μπορεί να απορριφθεί όταν οι αιτήσεις αφορούν σε ζητήματα ασήμαντης φύσεως ή ζητήματα για τα οποία η αιτούμενη συνεργασία ή συνδρομή παρέχεται με βάση άλλες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

(γ) Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να εξετάσει το ενδεχόμενο να υιοθετήσει άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα, ώστε να μπορεί να παρέχει ευρύτερο φάσμα συνδρομής, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, όταν δεν υπάρχει διπλό αξιόποινο.

10. Πρόσωπο το οποίο κρατείται ή εκτίει ποινή στην επικράτεια ενός Κράτους Μέρους, η παρουσία του οποίου σε άλλο Κράτος Μέρους ζητείται για λόγους αναγνώρισης, κατάθεσης ή άλλης παροχής συνδρομής για τη λήψη αποδεικτικών στοιχείων σε ανακρίσεις, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες σε σχέση με εγκλήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, μπορεί να μεταφερθεί, αν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) Αν το πρόσωπο δώσει ελεύθερα τη συγκατάθεσή του αφού ενημερωθεί.

(β) Αν συμφωνήσουν οι αρμόδιες αρχές και των δύο Κρατών Μερών, με την τήρηση των προϋποθέσεων που θεωρούν κατάλληλες τα εν λόγω Κράτη Μέρη.

11. Για τους σκοπούς της παραγράφου 10 του παρόντος άρθρου:

(α) Το Κράτος Μέρος, στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, έχει την εξουσία και την υποχρέωση να θέσει υπό κράτηση το μεταφερόμενο πρόσωπο, εκτός

αν ζητηθεί άλλως ή αν εξουσιοδοτηθεί άλλως από το Κράτος Μέρος από το οποίο μεταφέρεται αυτό.

(β) Το Κράτος Μέρος, στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, εκπληρώνει χωρίς καθυστέρηση την υποχρέωσή του να επιστρέψει το πρόσωπο στη φύλαξη του Κράτους Μέρους από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο, όπως έχει συμφωνηθεί εκ των προτέρων ή όπως συμφωνείται άλλως από τις αρμόδιες αρχές και των δύο Κρατών Μερών.

(γ) Το Κράτος Μέρος, στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, δεν θα ζητήσει από το Κράτος Μέρος, στο οποίο αυτό μεταφέρθηκε, να εγείρει διαδικασία έκδοσης για την επιστροφή του προσώπου.

(δ) Ο χρόνος κράτησης στο Κράτος, όπου μεταφέρθηκε το πρόσωπο, συνυπολογίζεται ως χρόνος έκτισης ποινής, στο Κράτος, από το οποίο μεταφέρθηκε.

12. Εκτός αν δεν συμφωνήσει το Κράτος Μέρος, από το οποίο θα μεταφερθεί το πρόσωπο, σύμφωνα με τις παραγράφους 10 και 11 του παρόντος άρθρου, το πρόσωπο αυτό, ανεξάρτητα από την εθνικότητά του, δεν θα διωχθεί, δεν θα κρατηθεί, δεν θα τιμωρηθεί και δεν θα υποβληθεί σε άλλο περιορισμό της προσωπικής ελευθερίας του στην επικράτεια του Κράτους όπου μεταφέρεται το εν λόγω πρόσωπο για πράξεις, παραλείψεις ή καταδίκες πριν από την αναχώρησή του από την επικράτεια του Κράτους από το οποίο μεταφέρθηκε.

13. Κάθε Κράτος Μέρος ορίζει μια κεντρική αρχή που έχει την ευθύνη και την εξουσία να δέχεται αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και είτε να τις εκτελεί είτε να τις διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές για εκτέλεση. Όταν ένα Κράτος Μέρος έχει ειδική περιοχή ή επικράτεια με χωριστό σύστημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, μπορεί να ορίσει χωριστή κεντρική αρχή που θα έχει την ίδια λειτουργία για την εν λόγω περιοχή ή επικράτεια. Οι κεντρικές αρχές εξασφαλίζουν την ταχεία και ορθή εκτέλεση ή διαβίβαση των αιτήσεων που λαμβάνουν. Όταν η κεντρική αρχή διαβιβάζει την αίτηση σε αρμόδια αρχή για εκτέλεση, ενθαρρύνει την ταχεία και ορθή εκτέλεση της αίτησης από την αρμόδια αρχή. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται σχετικά με την κεντρική αρχή που ορίστηκε για το σκοπό αυτόν κατά το χρόνο που κάθε Κράτος Μέρος καταθέτει το κείμενο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση. Οι αιτήσεις για αμοιβαία δικαστική συνδρομή και κάθε σχετική επικοινωνία διαβιβάζεται στις κεντρικές αρχές που ορίζονται από τα Κράτη Μέρη. Η υποχρέωση αυτή δεν θίγει το δικαίωμα Κράτους Μέρους να ζητήσει, οι αιτήσεις και οι επικοινωνίες αυτές να απευθύνονται σε αυτό μέσω της διπλωματικής οδού και, σε επείγουσες περιπτώσεις, όταν συμφωνούν τα

Κράτη Μέρη, μέσω της Διεθνούς Οργάνωσης Εγκληματολογικής Αστυνομίας, αν αυτό είναι δυνατόν.

14. Οι αιτήσεις θα γίνονται γραπτώς ή, όπου αυτό είναι δυνατόν, με οποιοδήποτε μέσο που μπορεί να παράγει γραπτό αρχείο, σε γλώσσα αποδεκτή από το Κράτος Μέρος, στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στο εν λόγω Κράτος Μέρος να εξακριβώσει τη γνησιότητα. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται σχετικά με τη γλώσσα ή τις γλώσσες που είναι αποδεκτές από κάθε Κράτος Μέρος κατά το χρόνο κατάθεσης του κειμένου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση. Σε επείγουσες περιπτώσεις και όταν συμφωνείται από τα Κράτη Μέρη, οι αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται προφορικά, αλλά αμέσως επιβεβαιώνονται γραπτώς.

15. Η αίτηση για αμοιβαία δικαστική συνδρομή περιλαμβάνει:

(α) Την ένδειξη της αρχής που κάνει την αίτηση.

(β) Το αντικείμενο και τη φύση της ανάκρισης, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας την οποία αφορά η αίτηση και το όνομα και τις λειτουργίες της αρχής που διεξάγει την έρευνα, τη δίωξη ή τη δικαστική διαδικασία.

(γ) Περίληψη των σχετικών γεγονότων, με εξαίρεση τις αιτήσεις για κοινοποίηση δικαστικών εγγράφων.

(δ) Περιγραφή της συνδρομής που ζητείται και λεπτομέρειες της συγκεκριμένης διαδικασίας που το αιτούν Κράτος Μέρος επιθυμεί να ακολουθηθεί.

(ε) Όπου είναι δυνατόν, την ταυτότητα, την διεύθυνση και την εθνικότητα εμπλεκόμενων προσώπων, και

(στ) Το σκοπό για τον οποίο ζητούνται τα αποδεικτικά στοιχεία, οι πληροφορίες ή οι ενέργειες.

16. Το Κράτος Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες, όταν αυτό είναι απαραίτητο για την εκτέλεση της αίτησης σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του ή όταν αυτό μπορεί να διευκολύνει την εκτέλεση αυτής.

17. Η αίτηση εκτελείται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και, στο βαθμό που δεν αντίκειται στην εσωτερική νομοθεσία του αιτούμενου Κράτους Μέρους και όπου αυτό είναι δυνατόν, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στην αίτηση.

18. Αν αυτό είναι δυνατόν και σύμφωνο με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας, όταν ένα πρόσωπο βρίσκεται στην επικράτεια Κράτους Μέρους και πρέπει να εξεταστεί ως μάρτυρας ή πραγματογνώμονας από τις

δικαστικές αρχές άλλου Κράτους Μέρους, το πρώτο Κράτος Μέρος μπορεί, με αίτημα του άλλου, να επιτρέψει τη διεξαγωγή της εξέτασης με βιντεο-διάσκεψη αν δεν είναι δυνατό ή επιθυμητό να εμφανιστεί αυτοπροσώπως το εν λόγω πρόσωπο στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους Μέρους. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι η εξέταση θα διεξάγεται από δικαστική αρχή του αιτούντος Κράτους Μέρους με την παρουσία δικαστικής αρχής του Κράτους Μέρους προς το οποίο απευθύνει την αίτηση.

19. Το αιτούν Κράτος Μέρος δεν διαβιβάζει ούτε χρησιμοποιεί πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία που του δόθηκαν από το άλλο Κράτος Μέρος για ανακρίσεις, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες, παρά μόνο για αυτές που αναφέρονται στην αίτηση, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του Κράτους Μέρους αυτού. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εμποδίζουν το αιτούν Κράτος Μέρος να αποκαλύψει στις διαδικασίες του πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία που είναι αθωωτικά για τον κατηγορούμενο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το αιτούν Κράτος Μέρος ενημερώνει το Κράτος Μέρος προς το οποίο υπεβλήθη η αίτηση, πριν από την αποκάλυψη και, αν του ζητηθεί, θα διαβουλευτεί με αυτό. Αν, σε εξαιρετική περίπτωση, δεν είναι δυνατή η προειδοποίηση, το αιτούν Κράτος Μέρος θα ενημερώσει το Κράτος Μέρος προς το οποίο υπεβλήθη η αίτηση, για την αποκάλυψη χωρίς καθυστέρηση.

20. Το αιτούν Κράτος Μέρος μπορεί να ζητήσει από το Κράτος Μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση να τηρήσει εμπιστευτικά την αίτηση και το περιεχόμενό της πέραν του μέτρου που είναι απαραίτητο για την εκτέλεση της αίτησης. Αν το Κράτος Μέρος προς το οποίο υπεβλήθη η αίτηση δεν μπορεί να συμμορφωθεί με την αξίωση της εμπιστευτικότητας, ενημερώνει αμέσως το αιτούν Κράτος Μέρος.

21. Το αίτημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής μπορεί να απορριφθεί:

(α) Αν η αίτηση δεν γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

(β) Αν το Κράτος Μέρος προς το οποίο υπεβλήθη η αίτηση θεωρεί ότι η εκτέλεση της αίτησης ενδέχεται να θίξει την κυριαρχία, την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

(γ) Αν οι αρχές του Κράτους Μέρους, προς το οποίο υπεβλήθη η αίτηση, απαγορεύεται από την εσωτερική νομοθεσία, να εκτελέσουν τις ενέργειες που ζητούνται σε σχέση με παρόμοιο αδίκημα, αν ήταν αντικείμενο ανάκρισης, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας βάσει της δικής τους δικαιοδοσίας.

(δ) Αν η ικανοποίηση της αίτησης θα ήταν αντίθετη προς το νομικό σύστημα του Κράτους Μέρους, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή.

22. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να απορρίψουν αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής αποκλειστικά και μόνο επειδή το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά επίσης και φορολογικά ζητήματα.

23. Η απόρριψη αίτησης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής πρέπει να αιτιολογείται.

24. Το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, την εκτελεί το ταχύτερο δυνατόν. Ακόμη λαμβάνει κατά το μέγιστο δυνατόν μέτρο υπόψη τυχόν προθεσμίες που προτείνει αιτιολογημένα το αιτούν Κράτος Μέρος και κατά προτίμηση στην αίτησή του. Το αιτούν Κράτος Μέρος μπορεί να υποβάλλει αιτήσεις, όπου τούτο είναι εύλογο, για πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο των μέτρων που έλαβε το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, για την ικανοποίησή της. Το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, ανταποκρίνεται στις εύλογες αιτήσεις του αιτούντος Κράτους Μέρους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο της εκτέλεσης της αίτησης. Το αιτούν Κράτος Μέρος ενημερώνει αμέσως το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, όταν δεν απαιτείται πλέον η αιτούμενη συνδρομή.

25. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή μπορεί να αναβληθεί από το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη το αίτημα, λόγω του ότι με αυτή γίνεται επέμβαση σε ανάκριση, δίωξη ή δικαστική διαδικασία σε εξέλιξη.

26. Πριν από την απόρριψη αίτησης, σύμφωνα με την παράγραφο 21 του παρόντος άρθρου ή την αναβολή της εκτέλεσής της, σύμφωνα με την παράγραφο 25 του παρόντος άρθρου, το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, διαβουλεύεται με το αιτούν Κράτος Μέρος για να εξετάσει αν η συνδρομή μπορεί να χορηγηθεί με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θεωρεί απαραίτητους. Αν το αιτούν Κράτος Μέρος αποδεχθεί τη συνδρομή με τις προϋποθέσεις αυτές, συμμορφώνεται.

27. Με την επιφύλαξη εφαρμογής της παραγράφου 12 του παρόντος άρθρου, μάρτυρας, πραγματογνώμονας ή άλλο πρόσωπο το οποίο, μετά από αίτημα του Κράτους Μέρους, συναινεί να δώσει κατάθεση σε διαδικασία ή να συνδράμει σε ανάκριση, δίωξη ή δικαστική διαδικασία στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους Μέρους, δεν θα διώκεται, δεν θα κρατείται, δεν θα τιμωρείται και δεν θα υποβάλλεται σε άλλους περιορισμούς της προσωπικής ελευθερίας του στην επικράτεια αυτή για

πράξεις, παραλείψεις ή καταδίκες πριν από την αναχώρησή του από την επικράτεια του Κράτους Μέρους, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση. Η ασυλία παύει όταν ο μάρτυρας, ο πραγματογνώμονας ή άλλο πρόσωπο, αφού είχε, για περίοδο δέκα πέντε συνεχών ημερών ή για οποιαδήποτε περίοδο συμφωνήσουν τα Κράτη Μέρη από την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώθηκε επίσημα ότι δεν απαιτείται πλέον η παρουσία του από τις δικαστικές αρχές, ευκαιρία να φύγει και, παρ' όλα αυτά παρέμεινε εκούσια στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους Μέρους ή, αφού έφυγε, επέστρεψε με δική του θέληση.

28. Οι συνήθεις δαπάνες εκτέλεσης της αίτησης θα βαρύνουν το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, εκτός αν συμφωνηθεί άλλως από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη. Αν απαιτούνται ή απαιτηθούν δαπάνες σημαντικής ή εξαιρετικής φύσεως για την εκτέλεση της αίτησης, τα Κράτη Μέρη διαβουλεύονται για να προσδιορίσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις με τις οποίες θα εκτελεστεί αυτή, καθώς και για τον τρόπο καταβολής των δαπανών.

29. Το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση :

(α) Παρέχει στο αιτούν Κράτος Μέρος αντίγραφα κρατικών αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που κατέχει, τα οποία, βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας του, είναι διαθέσιμα στο ευρύ κοινό.

(β) Μπορεί, κατά τη διακριτική του ευχέρεια, να παρέχει στο αιτούν Κράτος Μέρος εν όλω, εν μέρει ή υπό τις προϋποθέσεις που θεωρεί κατάλληλες, αντίγραφα κρατικών αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που κατέχει, τα οποία, με βάση την εσωτερική του νομοθεσία, δεν είναι διαθέσιμα στο ευρύ κοινό.

30. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν, ανάλογα με τις ανάγκες, τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων που εξυπηρετούν τους σκοπούς, δίνουν πρακτική ισχύ ή βελτιώνουν τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 47

Μεταφορά ποινικών διαδικασιών

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα αμοιβαίας μεταφοράς διαδικασιών δίωξης εγκλημάτων από αυτά που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, σε περιπτώσεις που η μεταφορά αυτή θεωρείται ότι είναι προς το συμφέρον της ορθής απονομής δικαιοσύνης, ιδίως σε περιπτώσεις όπου εμπλέκονται περισσότερες από μία δικαιοδοσίες, με σκοπό να συγκεντρωθεί η δίωξη σε μία από αυτές.

Άρθρο 48

Συνεργασία των υπηρεσιών ανίχνευσης και καταστολής

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους, σύμφωνα με τα αντίστοιχα εσωτερικά νομικά και διοικητικά συστήματά τους, για να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της ανίχνευσης και καταστολής των εγκλημάτων που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν, ιδίως, αποτελεσματικά μέτρα:

(α) Για τη βελτίωση και, όπου αυτό είναι απαραίτητο, να δημιουργήσουν διαύλους επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, υπηρεσιών και φορέων τους με σκοπό τη διευκόλυνση της ασφαλούς και ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν όλες τις πτυχές των αδικημάτων που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων, αν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη το θεωρούν αρμόζον, συνδέσμων με άλλες εγκληματικές δραστηριότητες.

(β) Για τη συνεργασία με άλλα Κράτη Μέρη προς διεξαγωγή ερευνών σχετικά με τα εγκλήματα που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση, οι οποίες αφορούν:

(i) Την ταυτότητα, τον εντοπισμό και τις δραστηριότητες προσώπων που είναι ύποπτα για συμμετοχή στα αδικήματα αυτά ή τον εντοπισμό άλλων εμπλεκόμενων προσώπων.

(ii) Την κίνηση των προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας που προέρχεται από την τέλεση των αδικημάτων αυτών.

(iii) Την κίνηση περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για την τέλεση των αδικημάτων αυτών.

(γ) Για να παρέχουν, όπου αρμόζει, απαραίτητα αντικείμενα ή ποσότητες ουσιών για σκοπούς ανάλυσης ή ανάκρισης.

(δ) Για να ανταλλάσσουν, όπου αρμόζει, πληροφορίες με άλλα Κράτη Μέρη σχετικά με συγκεκριμένα μέσα και μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την τέλεση εγκλημάτων που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης πλαστών ταυτοτήτων, πλαστών, παραποιημένων ή ψευδών εγγράφων και άλλων μέσων απόκρυψης δραστηριοτήτων.

(ε) Για να διευκολύνουν τον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών, φορέων και υπηρεσιών τους και για να προάγουν την ανταλλαγή προσωπικού και άλλων εμπειρογνομόνων, συμπεριλαμβανομένης, υπό τον όρο διμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών Μερών, της τοποθέτησης αξιωματούχων-συνδέσμων.

(στ) Για να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να συντονίζουν διοικητικά και άλλα μέτρα που λαμβάνονται για την έγκαιρη ταυτοποίηση των εγκλημάτων που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση.

2. Για να εξασφαλισθεί η εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων για την άμεση συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών τους δίωξης και καταστολής και, όπου υπάρχουν ήδη τέτοιες συμφωνίες ή ρυθμίσεις, τροποποίησής τους. Αν δεν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή ρυθμίσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών-Μέρων, τα Κράτη Μέρη μπορούν να θεωρούν την παρούσα Σύμβαση ως βάση για την αμοιβαία αυτή συνεργασία ως προς τα εγκλήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Όπου αρμόζει, τα Κράτη Μέρη κάνουν πλήρη χρήση των συμφωνιών ή ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών ή περιφερειακών οργανισμών, για τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών.

3. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να συνεργάζονται εντός των δυνατοτήτων τους για να ανταποκρίνονται στα εγκλήματα που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση τα οποία τελούνται με τη χρήση σύγχρονης τεχνολογίας.

Άρθρο 49

Κοινές έρευνες

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων, βάσει των οποίων, σε σχέση με ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο ερευνών, διώξεων ή δικαστικών διαδικασιών σε ένα ή περισσότερα Κράτη, οι ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές να μπορούν να δημιουργούν κοινούς ερευνητικούς φορείς. Αν δεν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή ρυθμίσεις, μπορούν να γίνονται κοινές έρευνες μετά από συμφωνία κατά περίπτωση. Τα εμπλεκόμενα Κράτη Μέρη εξασφαλίζουν τον πλήρη σεβασμό της κυριαρχίας του Κράτους Μέρους στην επικράτεια του οποίου θα διεξαχθεί η έρευνα.

Άρθρο 50

Ειδικές ανακριτικές μέθοδοι

1. Για την αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς, κάθε Κράτος Μέρος, στο βαθμό που το επιτρέπουν οι βασικές αρχές του εσωτερικού νομικού του συστήματος και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει η εσωτερική νομοθεσία του, λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα, εντός των δυνατοτήτων του, για να

επιτρέψει την κατάλληλη χρήση από τις αρμόδιες αρχές του της ελεγχόμενης παράδοσης και, όπου αρμόζει, άλλων ειδικών ανακριτικών μεθόδων, όπως οι ηλεκτρονικές ή άλλες καλυπτόμενες διεισδύσεις εντός της επικράτειάς του, και να προνοήσει ώστε οι αποδείξεις που προέρχονται από αυτές τις μεθόδους να γίνουν δεκτές στο δικαστήριο.

2. Για το σκοπό της έρευνας των εγκλημάτων που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση, τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να συνάπτουν, όπου αυτό είναι απαραίτητο, τις κατάλληλες διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις για τη χρήση των εν λόγω ειδικών ανακριτικών μεθόδων στο πλαίσιο της συνεργασίας σε διεθνές επίπεδο. Οι εν λόγω συμφωνίες ή ρυθμίσεις συνάπτονται και υλοποιούνται σε πλήρη συμμόρφωση προς την αρχή της κυρίαρχης ισότητας των Κρατών και εκτελούνται αυστηρά σύμφωνα με τους όρους των εν λόγω συμφωνιών ή ρυθμίσεων.

3. Αν δεν υπάρχει συμφωνία ή ρύθμιση, όπως αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, οι αποφάσεις για τη χρήση των εν λόγω ειδικών ανακριτικών μεθόδων σε διεθνές επίπεδο λαμβάνονται κατά περίπτωση και μπορούν, όταν αυτό είναι απαραίτητο, να λαμβάνονται υπόψη οικονομικές ρυθμίσεις και συμφωνίες σχετικά με την άσκηση δικαιοδοσίας από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη.

4. Οι αποφάσεις για τη χρήση της ελεγχόμενης παράδοσης σε διεθνές επίπεδο μπορούν, με τη συγκατάθεση των ενδιαφερόμενων Κρατών Μερών, να περιλαμβάνουν μεθόδους, όπως η διακοπή της κίνησης εμπορευμάτων ή κεφαλαίων και η εξουσιοδότηση παρακολούθησης της πορείας τους χωρίς μεταβολή ή μετά από αφαίρεση ή αντικατάσταση του συνόλου ή μέρος αυτών των εμπορευμάτων ή κεφαλαίων.

Κεφάλαιο V

Ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων

Άρθρο 51

Γενική διάταξη

Η επιστροφή περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο αποτελεί θεμελιώδη αρχή της παρούσας Σύμβασης, και τα Κράτη Μέρη παρέχουν μεταξύ τους την ευρύτερη δυνατή αμοιβαία συνεργασία και συνδρομή στο πλαίσιο αυτό.

*Άρθρο 52**Πρόληψη και ανίχνευση μεταφοράς προϊόντος εγκλήματος*

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, ούτως ώστε να απαιτεί από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εντός της δικαιοδοσίας του να επαληθεύουν την ταυτότητα των πελατών, να κάνουν εύλογες ενέργειες για τον προσδιορισμό της ταυτότητας των δικαιούχων των κεφαλαίων που κατατίθενται σε λογαριασμούς μεγάλων ποσών και να πραγματοποιούν αυξημένη παρακολούθηση λογαριασμών που ανοίγονται ή τηρούνται εκ μέρους προσώπων τα οποία κατέχουν, ή κατείχαν εξέχουσες δημόσιες θέσεις καθώς και των μελών της οικογένειάς τους και των στενών συνεργατών τους. Η εν λόγω αυξημένη παρακολούθηση πρέπει να είναι εύλογα σχεδιασμένη ώστε να αποκαλύπτει ύποπτες συναλλαγές με σκοπό να καταγγέλλονται στις αρμόδιες αρχές και δεν πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο που να αποθαρρύνει ή να απαγορεύει τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να συνεργάζονται με τους νόμιμους πελάτες.

2. Για να διευκολυνθεί η υλοποίηση των μέτρων που προβλέπει η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου, κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του και εμπνεόμενο από σχετικές πρωτοβουλίες περιφερειακών, διαπεριφερειακών και πολυμερών οργανισμών κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες:

(α) Δημοσιεύει κατευθυντήριες γραμμές, σχετικά με τους τύπους φυσικών ή νομικών προσώπων, στους λογαριασμούς των οποίων τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εντός της δικαιοδοσίας του αναμένεται να εφαρμόζουν την αυξημένη παρακολούθηση, τους τύπους λογαριασμών και συναλλαγών στους οποίους πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή και κατάλληλα μέτρα ανοίγματος, διατήρησης λογαριασμών και τήρησης αρχείων σε σχέση με τους εν λόγω λογαριασμούς, και

(β) Όπου αρμόζει, ενημερώνει τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εντός της δικαιοδοσίας του, με αίτημα άλλου Κράτους Μέρους ή με δική του πρωτοβουλία, σχετικά με την ταυτότητα συγκεκριμένων φυσικών ή νομικών προσώπων στους λογαριασμούς των οποίων τα ιδρύματα αυτά αναμένεται να εφαρμόσουν την εν λόγω αυξημένη παρακολούθηση, επιπλέον αυτών τα οποία μπορεί να προσδιορίσουν άλλως τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

3. Στο πλαίσιο της παραγράφου 2 (α) του παρόντος άρθρου, κάθε Κράτος Μέρος υλοποιεί μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματά του τηρούν επαρκή αρχεία, για μια εύλογη χρονική περίοδο, των λογαριασμών και

των συναλλαγών που αφορούν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα οποία πρέπει, κατ' ελάχιστο, να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του πελάτη καθώς και, στο μέτρο του δυνατού, του δικαιούχου.

4. Με σκοπό την πρόληψη και την ανίχνευση μεταφορών προϊόντων των εγκλημάτων, που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, κάθε Κράτος Μέρος υλοποιεί κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα, με τη βοήθεια των ρυθμιστικών και εποπτικών φορέων του, για να παρεμποδίζει την ίδρυση τραπεζών που δεν έχουν φυσική παρουσία και δεν συνδέονται με ρυθμιζόμενο χρηματοπιστωτικό όμιλο. Επιπλέον, τα Κράτη Μέρη μπορούν να εξετάσουν το ενδεχόμενο να απαιτούν από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματά τους να αρνούνται να συνάπτουν ή να συνεχίζουν τη σχέση ανταποκρίτριας τράπεζας με τέτοια ιδρύματα και να προστατεύονται από τη δημιουργία σχέσεων με ξένα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που επιτρέπουν στους λογαριασμούς τους να χρησιμοποιούνται από τράπεζες που δεν έχουν φυσική παρουσία και που δεν συνδέονται με ρυθμιζόμενο χρηματοπιστωτικό όμιλο.

5. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο δημιουργίας, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, αποτελεσματικών συστημάτων αποκάλυψης χρηματοπιστωτικών πληροφοριών για κατάλληλους δημόσιους αξιωματούχους και προβλέπει κατάλληλες κυρώσεις για περιπτώσεις μη συμμόρφωσης. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει επίσης το ενδεχόμενο να λάβει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του να ανακοινώνουν τις πληροφορίες αυτές στις αρμόδιες αρχές άλλων Κρατών Μερών, όταν αυτό είναι απαραίτητο για την έρευνα, την διεκδίκηση και την ανάκτηση προϊόντων εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

6. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο της λήψης μέτρων που είναι απαραίτητα, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, ούτως ώστε να απαιτεί από τους κατάλληλους δημόσιους αξιωματούχους που έχουν δικαίωμα ή δικαίωμα υπογραφής ή άλλη εξουσία σε χρηματοπιστωτικό λογαριασμό σε ξένη χώρα, να αναφέρουν τη σχέση αυτή στις αρμόδιες αρχές και να τηρούν κατάλληλα αρχεία σχετικά με τους εν λόγω λογαριασμούς. Τα εν λόγω μέτρα προβλέπουν επίσης κατάλληλες κυρώσεις για περιπτώσεις μη συμμόρφωσης.

Άρθρο 53

Μέτρα για την άμεση ανάκτηση περιουσίας

Κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του:

(α) Λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για να επιτρέψει σε άλλο Κράτος Μέρος να εγείρει αστικές αγωγές στα δικαστήριά του για την αναγνώριση δικαιωμάτων ή ιδιοκτησίας σε περιουσία που αποκτήθηκε μέσω τέλεσης εγκλήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

(β) Λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα ώστε να επιτρέψει στα δικαστήριά του να διατάσσουν αυτούς που τέλεσαν εγκλήματα, που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, να καταβάλουν αποζημίωση σε άλλο Κράτος Μέρος που ζημιώθηκε από τα εν λόγω αδικήματα, και

(γ) Λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα ώστε να επιτρέψει στα δικαστήριά του ή στις αρμόδιες αρχές του, όταν πρέπει να αποφασίσουν για τη δήμευση, να αναγνωρίζουν την αξίωση άλλου Κράτους Μέρους ως νόμιμου ιδιοκτήτη περιουσίας που αποκτήθηκε μέσω της τέλεσης εγκλήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 54

Μηχανισμοί για την ανάκτηση περιουσίας μέσω διεθνούς συνεργασίας στην δήμευση

1. Κάθε Κράτος Μέρος, για να παρέχει αμοιβαία δικαστική συνδρομή, σύμφωνα με το άρθρο 55 της παρούσας Σύμβασης, σχετικά με περιουσία που αποκτήθηκε ή που εμπλέκεται στην τέλεση εγκλήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του:

(α) Λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να επιτρέψει στις αρμόδιες αρχές του να εκτελούν εντολή δήμευσης που εξέδωσε δικαστήριο άλλου Κράτους Μέρους.

(β) Λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να επιτρέψει στις αρμόδιες αρχές του, όπου έχουν δικαιοδοσία, να διατάσσουν τη δήμευση περιουσίας ξένης προέλευσης μετά από απόφαση για έγκλημα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή άλλο έγκλημα που βρίσκεται εντός της δικαιοδοσίας τους ή με άλλες διαδικασίες που επιτρέπει η εσωτερική νομοθεσία του, και

(γ) Εξετάζει το ενδεχόμενο να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να επιτρέψει τη δήμευση της εν λόγω περιουσίας χωρίς ποινική καταδίκη σε περιπτώσεις όπου ο δράστης δεν μπορεί να διωχθεί λόγω θανάτου, φυγής ή απουσίας ή σε άλλες κατάλληλες περιπτώσεις.

2. Κάθε Κράτος Μέρος, για να παρέχει την αμοιβαία δικαστική συνδρομή μετά από αίτηση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 55 της παρούσας Σύμβασης, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του:

(α) Λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του να παγώνουν ή να κατάσχουν περιουσία μετά από εντολή παγώματος ή κατάσχεσης που εξέδωσε δικαστήριο ή αρμόδια αρχή του αιτούντος Κράτος-Μέρους που παρέχει εύλογη βάση ώστε το Κράτος Μέρος, προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση, να πιστεύει ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι για την πραγματοποίηση των ενεργειών αυτών και ότι η περιουσία θα αποτελέσει τελικά αντικείμενο εντολής δήμευσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 (α) του παρόντος άρθρου.

(β) Λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του να παγώνουν ή να κατάσχουν περιουσία μετά από αίτηση που παρέχει εύλογη βάση ώστε το Κράτος Μέρος προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση να πιστεύει ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι για την πραγματοποίηση των ενεργειών αυτών και ότι η περιουσία θα αποτελέσει τελικά αντικείμενο εντολής δήμευσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 (α) του παρόντος άρθρου, και

(γ) Εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης πρόσθετων μέτρων ώστε να επιτρέψει στις αρμόδιες αρχές του να διατηρήσουν περιουσία προς δήμευση, όπως σε περίπτωση σύλληψης στο εξωτερικό ή ποινικής κατηγορίας που έχει σχέση με την απόκτηση της εν λόγω περιουσίας.

Άρθρο 55

Διεθνής συνεργασία για τους σκοπούς της δήμευσης

1. Ένα Κράτος Μέρος που έλαβε αίτημα από άλλο Κράτος Μέρος, το οποίο έχει δικαιοδοσία για αδίκημα που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, για δήμευση προϊόντος εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων οργάνων τέλεσης που αναφέρονται στο άρθρο 31, παράγραφος 1, της παρούσας Σύμβασης που βρίσκονται στην επικράτειά του, οφείλει, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό που του επιτρέπει το εσωτερικό νομικό του σύστημα:

(α) Να διαβιβάσει την αίτηση στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό να εκδώσουν εντολή δήμευσης και, αν εκδοθεί η εν λόγω εντολή, θα την εκτελέσει, ή

(β) Να διαβιβάσει στις αρμόδιες αρχές του, προς εκτέλεση στο βαθμό που ζητείται, την εντολή δήμευσης που εξέδωσε δικαστήριο στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους Μέρους, σύμφωνα με τα άρθρα 31, παράγραφος 1, και 54, παράγραφος 1 (α), της παρούσας Σύμβασης, εφόσον αφορά προϊόν εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων οργάνων τέλεσης που αναφέρονται στο άρθρο 31, παράγραφος 1, τα οποία βρίσκονται στην επικράτεια του Κράτους Μέρους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

2. Μετά από αίτηση που υπέβαλε άλλο Κράτος Μέρος που έχει δικαιοδοσία επί εγκλήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, λαμβάνει τα μέτρα για να εντοπίσει, να ανιχνεύσει και να παγώσει ή να κατάσχει προϊόν εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων οργάνων τέλεσης εγκλήματος, που αναφέρονται στο άρθρο 31, παράγραφος 1, της παρούσας Σύμβασης, με σκοπό την τελική δήμευση που θα διαταχθεί είτε από το αιτούν Κράτος Μέρος είτε, σύμφωνα με αίτηση βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, από το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 46 της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται, *mutatis mutandis*, στο παρόν άρθρο. Εκτός από τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 46, παράγραφος 15, οι αιτήσεις που γίνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο πρέπει να περιέχουν:

(α) Στην περίπτωση αίτησης που αφορά την παράγραφο 1 (α) του παρόντος άρθρου, περιγραφή της περιουσίας που θα δημευθεί, συμπεριλαμβανομένης, όπου αυτό είναι δυνατόν, της τοποθεσίας και, όπου αυτό είναι σχετικό, της εκτιμώμενης αξίας της περιουσίας, και έκθεση των γεγονότων στα οποία βασίστηκε το αιτούν Κράτος Μέρος, τα οποία πρέπει να είναι επαρκή για να μπορέσει το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, να επιδιώξει την έκδοση της εντολής σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του.

(β) Στην περίπτωση αίτησης που αφορά την παράγραφο 1 (β) του παρόντος άρθρου, ένα επικυρωμένο αντίγραφο της εντολής δήμευσης, στην οποία βασίζεται, η εκδιδόμενη από το αιτούν Κράτος Μέρος αίτηση, έκθεση των γεγονότων και πληροφορίες σχετικά με το βαθμό στον οποίο ζητείται η εκτέλεση της εντολής, δήλωση που να προσδιορίζει τα μέτρα που έλαβε το αιτούν Κράτος Μέρος για να παρέχει επαρκή γνωστοποίηση σε καλόπιστους τρίτους και να εγγυηθεί κανονική διαδικασία και δήλωση ότι η εντολή δήμευσης είναι οριστική.

(γ) Στην περίπτωση αίτησης που αφορά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, έκθεση των γεγονότων, στα οποία βασίστηκε το αιτούν Κράτος Μέρος και περιγραφή των ενεργειών που ζητούνται και, όπου είναι διαθέσιμο, ένα επικυρωμένο αντίγραφο της εντολής στην οποία βασίζεται η αίτηση.

4. Οι αποφάσεις ή οι ενέργειες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται από το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, σύμφωνα με τους όρους των διατάξεων της εσωτερικής του νομοθεσίας και τους διαδικαστικούς κανόνες του ή βάσει διμερούς ή πολυμερούς

συμφωνίας ή ρύθμισης από την οποία μπορεί να δεσμεύεται σε σχέση με το αιτούν Κράτος Μέρος.

5. Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει αντίγραφα των νόμων και κανονισμών του που αφορούν την εκτέλεση του παρόντος άρθρου και τυχόν μεταγενέστερων μεταβολών των εν λόγω νόμων και κανονισμών ή περιγραφή αυτών στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

6. Αν ένα Κράτος Μέρος επιλέξει να εξαρτήσει τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου από την ύπαρξη σχετικής συνθήκης, το εν λόγω Κράτος Μέρος θα θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως απαραίτητη και επαρκή βάση συνθήκης.

7. Η συνεργασία βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί επίσης να απορριφθεί ή να αρθούν τα προσωρινά μέτρα, αν το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, δεν λάβει επαρκή και έγκαιρα αποδεικτικά στοιχεία ή αν η περιουσία είναι ελάχιστης αξίας.

8. Πριν από την άρση προσωρινών μέτρων που λήφθηκαν σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, θα δώσει, όπου αυτό είναι δυνατόν, στο αιτούν Κράτος Μέρος την ευκαιρία να εκθέσει τους λόγους του υπέρ της συνέχισης του μέτρου.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο που να θίγουν τα δικαιώματα των καλόπιστων τρίτων.

Άρθρο 56

Ειδική συνεργασία

Με την επιφύλαξη της εσωτερικής νομοθεσίας του, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα ώστε να μπορεί να διαβιβάσει, χωρίς να θίγονται οι δικές του έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες, πληροφορίες για το προϊόν εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, σε άλλο Κράτος Μέρος χωρίς προηγούμενη αίτηση, όταν θεωρεί ότι η αποκάλυψη αυτών των πληροφοριών μπορεί να βοηθήσει το άλλο Κράτος Μέρος στην έναρξη ή την πραγματοποίηση ερευνών, διώξεων ή δικαστικών διαδικασιών ή μπορεί να οδηγήσει σε αίτηση από το εν λόγω Κράτος Μέρος, σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο της Σύμβασης.

Άρθρο 57

Επιστροφή και διάθεση περιουσιακών στοιχείων

1. Η περιουσία που δημεύθηκε από Κράτος Μέρος σύμφωνα με το άρθρο 31 ή 55 της παρούσας Σύμβασης διατίθεται, ακόμη και με την επιστροφή στους προηγούμενους νόμιμους ιδιοκτήτες της, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, από το εν λόγω Κράτος Μέρος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και της εσωτερικής νομοθεσίας του.

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας του, που είναι απαραίτητα για να δώσει στις αρμόδιες αρχές του τη δυνατότητα να επιστρέφουν την δημευθείσα περιουσία, όταν ενεργούν με βάση αίτηση άλλου Κράτους Μέρους, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα των καλόπιστων τρίτων.

3. Σύμφωνα με τα άρθρα 46 και 55 της παρούσας Σύμβασης και τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση :

(α) Στην περίπτωση κατάχρησης δημόσιων κεφαλαίων ή νομιμοποίησης εσόδων από κατάχρηση δημόσιων κεφαλαίων, όπως αναφέρονται στα άρθρα 17 και 23 της παρούσας Σύμβασης, όταν η δήμευση έγινε σύμφωνα με το άρθρο 55 και βάσει οριστικής απόφασης του αιτούντος Κράτους Μέρους, απαίτηση από την οποία μπορεί να παραιτηθεί το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, θα επιστρέφει την δημευθείσα περιουσία στο αιτούν Κράτος Μέρος.

(β) Στην περίπτωση προϊόντος άλλου εγκλήματος που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση, όταν η δήμευση έγινε σύμφωνα με το άρθρο 55 της παρούσας Σύμβασης και βάσει οριστικής απόφασης του αιτούντος Κράτους Μέρους, απαίτηση από την οποία μπορεί να παραιτηθεί το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, οφείλει να επιστρέφει την δημευθείσα περιουσία στο αιτούν Κράτος Μέρος, όταν το τελευταίο αποδείξει εύλογα την προηγούμενη ιδιοκτησία του προς το Κράτος Μέρος, στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, ή όταν το ίδιο το Κράτος Μέρος αναγνωρίζει αποζημίωση στο αιτούν Κράτος Μέρος ως βάση επιστροφής της δημευθείσας περιουσίας.

(γ) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, δίνει προτεραιότητα στην επιστροφή δημευθείσας περιουσίας στο αιτούν Κράτος Μέρος, στην επιστροφή της περιουσίας αυτής στους προηγούμενους νόμιμους ιδιοκτήτες της ή στην αποζημίωση των θυμάτων του εγκλήματος.

4. Όπου αρμόζει, εκτός αν τα Κράτη Μέρη αποφασίσουν άλλως, το Κράτος Μέρος, στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση, μπορεί να αφαιρέσει εύλογες δαπάνες που πραγματοποίησε για έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες που οδήγησαν στην επιστροφή ή τη διάθεση της δημευθείσας περιουσίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

5. Όπου αρμόζει, τα Κράτη Μέρη μπορούν επίσης να λάβουν ειδικά υπόψη τη σύναψη συμφωνιών ή αμοιβαία αποδεκτών ρυθμίσεων, κατά περίπτωση, για την οριστική διάθεση της δημευθείσας περιουσίας.

Άρθρο 58

Μονάδα οικονομικών πληροφοριών

Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους με σκοπό να προλαμβάνουν και να καταπολεμούν τη μεταφορά των προϊόντων εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και να προάγουν τρόπους και μέσα για την ανάκτηση των εν λόγω προϊόντων και, για το σκοπό αυτόν, εξετάζουν το ενδεχόμενο δημιουργίας μιας μονάδας οικονομικών πληροφοριών που είναι υπεύθυνη για τη λήψη, την ανάλυση και τη διαβίβαση, προς τις αρμόδιες αρχές, αναφορών για ύποπτες οικονομικές συναλλαγές.

Άρθρο 59

Διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες και ρυθμίσεις

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων για να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της διεθνούς συνεργασίας που αναλαμβάνεται σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο της Σύμβασης.

Κεφάλαιο VI

Τεχνική συνδρομή και ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 60

Εκπαίδευση και τεχνική συνδρομή

1. Κάθε Κράτος Μέρος, στο βαθμό που είναι απαραίτητο, αρχίζει, αναπτύσσει ή βελτιώνει συγκεκριμένα εκπαιδευτικά προγράμματα για το προσωπικό του, το οποίο είναι υπεύθυνο για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς. Τα εν λόγω εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να αναφέρονται, μεταξύ άλλων, στους ακόλουθους τομείς:

(α) Αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη, ανίχνευση, έρευνα, τιμωρία και έλεγχο της διαφθοράς, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης μεθόδων συλλογής αποδεικτικών στοιχείων και ανακρίσεων.

(β) Δημιουργία ικανότητας ανάπτυξης και σχεδιασμού στρατηγικής πολιτικής κατά της διαφθοράς.

(γ) Εκπαίδευση των αρμόδιων αρχών για την προετοιμασία αιτήσεων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής που πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας Σύμβασης.

(δ) Αξιολόγηση και ενίσχυση των θεσμών, της διοίκησης των δημόσιων υπηρεσιών και της διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων προμηθειών, και του ιδιωτικού τομέα.

(ε) Πρόληψη και καταπολέμηση της μεταφοράς των προϊόντων εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και ανάκτηση των εν λόγω προϊόντων.

(στ) Ανίχνευση και πάγωμα της μεταφοράς των προϊόντων εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

(ζ) Παρακολούθηση της κίνησης των προϊόντων εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά, την απόκρυψη ή τη συγκαλύψη των εν λόγω προϊόντων.

(η) Κατάλληλοι και αποτελεσματικοί νομικοί και διοικητικοί μηχανισμοί και μέθοδοι για τη διευκόλυνση της επιστροφής των προϊόντων εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

(θ) Μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων που συνεργάζονται με τις δικαστικές αρχές, και

(ι) Εκπαίδευση στους εθνικούς και διεθνείς κανονισμούς και σε γλώσσες.

2. Τα Κράτη Μέρη, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, εξετάζουν το ενδεχόμενο να προσφέρουν αμοιβαία το ευρύτερο δυνατό φάσμα τεχνικής συνδρομής, ιδίως προς όφελος των αναπτυσσόμενων χωρών, στα αντίστοιχα σχέδια και προγράμμά τους, για την καταπολέμηση της διαφθοράς, συμπεριλαμβανομένης της υλικής υποστήριξης και εκπαίδευσης στους τομείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και της εκπαίδευσης και συνδρομής και της αμοιβαίας ανταλλαγής σχετικής εμπειρίας και ειδικών γνώσεων, που διευκολύνουν τη διεθνή συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μερών στους τομείς της έκδοσης και της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

3. Τα Κράτη Μέρη ενισχύουν, στο βαθμό που είναι απαραίτητο, τις προσπάθειες μεγιστοποίησης των λειτουργικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων σε διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς και στο πλαίσιο σχετικών διμερών και πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων.

4. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο αμοιβαίας αρωγής, μετά από αίτημα, στη διεξαγωγή εκτιμήσεων, μελετών και ερευνών που αφορούν τους τύπους, τις αιτίες, τις επιπτώσεις και τις δαπάνες της διαφθοράς στις αντίστοιχες χώρες τους, με σκοπό την ανάπτυξη, με τη συμμετοχή των αρμόδιων αρχών και της κοινωνίας, στρατηγικών και προγραμμάτων δράσης για την καταπολέμηση της διαφθοράς.

5. Για να διευκολυνθεί η ανάκτηση των προϊόντων εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, τα Κράτη Μέρη μπορούν να συνεργάζονται για να παρέχουν αμοιβαία τα ονόματα εμπειρογνωμόνων που μπορούν να βοηθήσουν στην επίτευξη του στόχου αυτού.

6. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο χρήσης υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών διασκέψεων και σεμιναρίων για την προώθηση της συνεργασίας και της τεχνικής συνδρομής και την αναβίωση συζητήσεων σχετικά με προβλήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών προβλημάτων και αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με οικονομίες σε διαδικασία μετάβασης.

7. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο δημιουργίας εθελοντικών μηχανισμών, με σκοπό να συμβάλουν οικονομικά στις προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με οικονομίες σε διαδικασία μετάβασης για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, μέσω προγραμμάτων και σχεδίων τεχνικής συνδρομής.

8. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο να κάνει εθελοντική συνεισφορά στο Γραφείο Ναρκωτικών και Εγκλήματος των Ηνωμένων Εθνών, με σκοπό τη στήριξη, μέσω του Γραφείου, προγραμμάτων και σχεδίων στις αναπτυσσόμενες χώρες για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 61

Συλλογή, ανταλλαγή και ανάλυση πληροφοριών για τη διαφθορά

1. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο ανάλυσης, μετά από διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες, των τάσεων της διαφθοράς στην επικράτειά του, καθώς και των περιστάσεων υπό τις οποίες τελούνται αδικήματα διαφθοράς.

2. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο να αναπτύξουν και να καταστήσουν κοινά μεταξύ τους και μέσω στατιστικών διεθνών και περιφερειακών οργανώσεων, αναλυτικά στοιχεία σχετικά με τη διαφθορά και πληροφορίες με σκοπό την ανάπτυξη, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, κοινών ορισμών, προδιαγραφών και μεθοδολογιών, καθώς και πληροφοριών, σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει το ενδεχόμενο παρακολούθησης των πολιτικών και των συγκεκριμένων μέτρων του για την καταπολέμηση της διαφθοράς και αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητάς τους.

Άρθρο 62

Λοιπά μέτρα, εφαρμογή της Σύμβασης μέσω οικονομικής ανάπτυξης και τεχνικής συνδρομής

1. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν μέτρα που συμβάλλουν στη βέλτιστη εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατόν, μέσω διεθνούς συνεργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τις αρνητικές επιδράσεις της διαφθοράς στην κοινωνία γενικά, και στη διαρκή ανάπτυξη, ειδικότερα.

2. Τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν συγκεκριμένες προσπάθειες, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατόν και σε συντονισμό μεταξύ τους, καθώς και με διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς:

(α) Για τη βελτίωση της συνεργασίας τους σε διάφορα επίπεδα με τις αναπτυσσόμενες χώρες, με σκοπό να ενισχυθεί η ικανότητα των τελευταίων για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

(β) Για τη βελτίωση της οικονομικής και υλικής συνδρομής για τη στήριξη των προσπαθειών των αναπτυσσόμενων χωρών, σχετικά με την αποτελεσματική πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς και για να τις βοηθήσουν να εφαρμόσουν την παρούσα Σύμβαση με επιτυχία.

(γ) Για την παροχή τεχνικής συνδρομής στις αναπτυσσόμενες χώρες και στις χώρες με οικονομίες σε διαδικασία μετάβασης, ώστε να τις βοηθήσουν να εκπληρώσουν τις ανάγκες τους για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Για το σκοπό αυτόν, τα Κράτη Μέρη θα προσπαθήσουν να κάνουν επαρκείς και τακτικές εθελοντικές εισφορές σε λογαριασμό που θα οριστεί ειδικά για το σκοπό αυτόν σε μηχανισμό χρηματοδότησης των Ηνωμένων Εθνών. Τα Κράτη Μέρη μπορούν επίσης να εξετάσουν ειδικά, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία τους και τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, την καταβολή στο λογαριασμό αυτόν ενός ποσοστού των

χρημάτων ή της αντίστοιχης αξίας των προϊόντων εγκλήματος ή της περιουσίας που κατάσχεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

(δ) Για να ενθαρρύνουν και να πείσουν άλλα Κράτη και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, όπως αρμόζει, να συνεργαστούν μαζί τους στις προσπάθειες που γίνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ιδίως παρέχοντας περισσότερα εκπαιδευτικά προγράμματα και σύγχρονο εξοπλισμό στις αναπτυσσόμενες χώρες για να τις βοηθήσουν να επιτύχουν τους στόχους της παρούσας Σύμβασης.

3. Στο βαθμό που είναι δυνατόν, τα μέτρα αυτά δεν πρέπει να θίγουν υπάρχουσες δεσμεύσεις παροχής ξένης συνδρομής ή άλλες ρυθμίσεις οικονομικής συνεργασίας σε διμερές, περιφερειακό ή διεθνές επίπεδο.

4. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις σχετικά με την υλική και διοικητική συνδρομή, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές ρυθμίσεις που είναι απαραίτητες, ώστε τα μέσα διεθνούς συνεργασίας που προβλέπει η παρούσα Σύμβαση να είναι αποτελεσματικά και για την πρόληψη, την αποκάλυψη και τον έλεγχο της διαφθοράς.

Κεφάλαιο VII

Μηχανισμοί υλοποίησης

Άρθρο 63

Διάσκεψη των Κρατών Μερών της Σύμβασης

1. Ιδρύεται Διάσκεψη των Κρατών Μερών της Σύμβασης με σκοπό τη βελτίωση της ικανότητας και της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών Μερών για την επίτευξη των στόχων που παρατίθενται στην παρούσα Σύμβαση και για την προώθηση και την επίβλεψη της υλοποίησής της.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών το αργότερο ένα έτος μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Εφεξής, θα διεξάγονται τακτικές συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Κρατών Μερών σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες που θα υιοθετήσει η Διάσκεψη.

3. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα υιοθετήσει διαδικαστικούς κανόνες και κανόνες που θα διέπουν τη λειτουργία των δραστηριοτήτων που ορίζει το παρόν άρθρο, συμπεριλαμβανομένων κανόνων σχετικά με την είσοδο και συμμετοχή παρατηρητών και την καταβολή των δαπανών που αφορούν την εκτέλεση των δραστηριοτήτων αυτών.

4. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα συμφωνήσει σχετικά με τις δραστηριότητες, τις διαδικασίες και τις μεθόδους εργασίας, για την επίτευξη των

στόχων που ορίζει η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

(α) Διευκόλυνση δραστηριοτήτων από Κράτη Μέρη, βάσει των άρθρων 60 και 62 και των κεφαλαίων II έως V της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένης της ενθάρρυνσης της κινητοποίησης εθελοντικών συνεισφορών.

(β) Διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των Κρατών Μερών, σχετικά με τα πρότυπα και τις τάσεις της διαφθοράς και σχετικά με επιτυχείς πρακτικές για την πρόληψη και την καταπολέμηση αυτής και για την επιστροφή των προϊόντων εγκλήματος μέσω, μεταξύ άλλων, της δημοσίευσης σχετικών πληροφοριών, όπως αναφέρει το παρόν άρθρο.

(γ) Συνεργασία με σχετικούς διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς και μηχανισμούς και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

(δ) Κατάλληλη χρήση των σχετικών πληροφοριών που παράγουν άλλοι διεθνείς και περιφερειακοί μηχανισμοί για την καταπολέμηση και την πρόληψη της διαφθοράς, ώστε να αποφευχθεί η άσκοπη επικάλυψη εργασιών.

(ε) Περιοδική επίβλεψη της υλοποίησης της παρούσας Σύμβασης από τα Κράτη Μέρη της.

(στ) Συστάσεις για τη βελτίωση της παρούσας Σύμβασης και της υλοποίησής της.

(ζ) Καταγραφή των απαιτήσεων τεχνικής συνδρομής των Κρατών Μερών σε σχέση με την υλοποίηση της παρούσας Σύμβασης και συστάσεις για ενέργειες που θεωρούνται απαραίτητες από αυτή την άποψη.

5. Για το σκοπό της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, η Διάσκεψη των Κρατών Μερών ενημερώνεται σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν τα Κράτη Μέρη για την υλοποίηση της παρούσας Σύμβασης και για τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν μέσω πληροφοριών που παρέχουν τα Κράτη Μέρη και μέσω πρόσθετων μηχανισμών επίβλεψης που μπορεί να δημιουργηθούν από τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών.

6. Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει στην Διάσκεψη των Κρατών Μερών πληροφορίες σχετικά με τα προγράμματα, τα σχέδια και τις πρακτικές του, καθώς και σχετικά με τα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, όπως απαιτεί η Διάσκεψη των Κρατών Μερών. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα εξετάσει τον πιο αποτελεσματικό τρόπο λήψης των πληροφοριών αυτών και ενεργειών επί τούτων, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, πληροφοριών που λαμβάνει από Κράτη Μέρη και από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες που προέρχονται από σχετικές μη κυβερνητικές

οργανώσεις που είναι δεόντως διαπιστευμένες σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα αποφασιστούν από τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών.

7. Σύμφωνα με τις παραγράφους 4 έως 6 του παρόντος άρθρου, η Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα δημιουργήσει, αν το θεωρεί απαραίτητο, κάθε κατάλληλο μηχανισμό ή φορέα που θα συνδράμει στην αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 64

Γραμματεία

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών παρέχει τις απαραίτητες γραμματειακές υπηρεσίες στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών της Σύμβασης.

2. Η γραμματεία:

(α) Βοηθά τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών στην εκτέλεση των δραστηριοτήτων που ορίζονται στο άρθρο 63 της παρούσας Σύμβασης και κάνει ρυθμίσεις και παρέχει τις απαραίτητες υπηρεσίες για τις συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Κρατών Μερών.

(β) Μετά από αίτημα, βοηθά τα Κράτη Μέρη στην παροχή πληροφοριών προς τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών, όπως προβλέπει το άρθρο 63, παράγραφοι 5 και 6, της παρούσας Σύμβασης, και

(γ) Εξασφαλίζει τον απαραίτητο συντονισμό με τις γραμματείες των σχετικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών.

Κεφάλαιο VIII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 65

Εφαρμογή της Σύμβασης

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των νομοθετικών και διοικητικών μέτρων, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της εσωτερικής νομοθεσίας του, για να διασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του βάσει της παρούσας Σύμβασης.

2. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υιοθετεί αυστηρότερα μέτρα από αυτά που προβλέπει η παρούσα Σύμβαση για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Άρθρο 66

Διευθέτηση διαφορών

1. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να διευθετούν τις διαφορές που αφορούν την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μέσω διαπραγματεύσεων.

2. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, η οποία δεν μπορεί να διευθετηθεί μέσω διαπραγματεύσεων εντός εύλογου χρόνου, θα υποβάλλεται σε διαιτησία μετά από αίτημα ενός από τα εν λόγω Κράτη Μέρη. Αν, έξι μήνες μετά την ημερομηνία της υποβολής του αιτήματος για διαιτησία, τα εν λόγω Κράτη Μέρη δεν μπορούν να συμφωνήσουν σχετικά με την οργάνωση της διαιτησίας, οποιοδήποτε από τα εν λόγω Κράτη Μέρη μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο με αίτημα σύμφωνο με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση, να δηλώσει ότι δεν θεωρεί ότι δεσμεύεται από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν θα δεσμεύονται από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου σε σχέση με το Κράτος Μέρος που διατύπωσε αυτή την επιφύλαξη.

4. Κάθε Κράτος Μέρος που διατύπωσε επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αποσύρει την επιφύλαξη αυτή με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 67

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει ανοικτή για όλα τα Κράτη για υπογραφή από τις 9 έως τις 11 Δεκεμβρίου 2003 στη Merida του Μεξικό και, εφεξής, στην Έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τις 9 Δεκεμβρίου 2005.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα είναι επίσης ανοικτή για υπογραφή από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ενοποίησης, με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένα Κράτος Μέρος του εν λόγω οργανισμού έχει υπογράψει την παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης μπορεί να καταθέσει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής του αν έχει πράξει ομοίως τουλάχιστον ένα από τα Κράτη Μέρη του. Στο εν λόγω κείμενο επικύρωσης,

αποδοχής ή έγκρισης, ο εν λόγω οργανισμός δηλώνει την έκταση αρμοδιότητάς του σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Ο εν λόγω οργανισμός ενημερώνει επίσης το θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή της έκτασης της αρμοδιότητάς του.

4. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή για προσχώρηση από οποιοδήποτε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης, τουλάχιστον ένα Κράτος-μέλος του οποίου είναι Μέρος της παρούσας Σύμβασης. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Κατά το χρόνο προσχώρησης, ο εν λόγω οργανισμός δηλώνει την έκταση της αρμοδιότητάς του σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Ο εν λόγω οργανισμός ενημερώνει επίσης το θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή της έκτασης της αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 68

Θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του τριακοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης. Για το σκοπό της παρούσας παραγράφου, κάθε έγγραφο που κατατίθεται από περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης δεν θεωρείται πρόσθετο αυτών που κατατέθηκαν από Κράτη Μέρη του εν λόγω οργανισμού.

2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση μετά την κατάθεση του τριακοστού εγγράφου, η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ τριάντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του σχετικού εγγράφου από το εν λόγω Κράτος ή οργανισμό ή την ημερομηνία που η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όποια από τις δύο ημερομηνίες είναι μεταγενέστερη της άλλης.

Άρθρο 69

Τροποποίηση

1. Μετά τη λήξη περιόδου πέντε ετών από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, Κράτος Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποίηση και να τη διαβιβάσει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα γνωστοποιήσει την προτεινόμενη τροποποίηση στα Κράτη Μέρη και στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών της Σύμβασης με σκοπό να μελετηθεί η πρόταση και να ληφθεί

σχετική απόφαση. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών καταβάλλει κάθε προσπάθεια να επιτύχει συναίνεση για κάθε τροποποίηση. Αν εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για την επίτευξη συναίνεσης και δεν επιτευχθεί συμφωνία, η τροποποίηση θα απαιτεί, ως έσχατη λύση, για την υιοθέτησή της, πλειοψηφία δύο τρίτων των Κρατών Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών.

2. Οι περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ενοποίησης, σε ζητήματα της αρμοδιότητάς τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους σύμφωνα με το παρόν άρθρο με αριθμό ψήφων ίσο με τον αριθμό των Κρατών Μερών τους που είναι Μέρη της παρούσας Σύμβασης. Οι οργανισμοί αυτοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους αν τα Κράτη Μέρη τους ασκήσουν το δικό τους δικαίωμα και αντίστροφα.

3. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Κράτη Μέρη.

4. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου τίθεται σε ισχύ σε σχέση με Κράτος Μέρος ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της εν λόγω τροποποίησης.

5. Όταν τίθεται σε ισχύ μια τροποποίηση, είναι δεσμευτική για τα Κράτη Μέρη που εξέφρασαν τη συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από αυτήν. Τα άλλα Κράτη Μέρη θα εξακολουθούν να δεσμεύονται από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και τυχόν προηγούμενες τροποποιήσεις τις οποίες επικύρωσαν, αποδέχθηκαν ή ενέκριναν.

Άρθρο 70

Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Κράτος Μέρος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με γραπτή γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Η εν λόγω καταγγελία τίθεται σε ισχύ ένα έτος μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

2. Ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης παύει να είναι Μέρος της παρούσας Σύμβασης όταν όλα τα Κράτη Μέρη του την καταγγείλουν.

Άρθρο 71

Θεματοφύλακας και γλώσσες

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

2. Το πρωτότυπο κείμενο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα κείμενα στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.